

M&R BIURO PROJEKTÓW NOVA SP Z O.O.
UL. MACIEJA RATAJA 106A, 61-695 POZNAŃ
TEL./FAX. +48 61 826 92 49

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA ŚWIDWIN

DATA OPRACOWANIA: MARZEC 2022 R.

Iwona Mieloch
Urbanista
mgr inż. arch. Iwona Mieloch

OPRACOWANIE: MGR INŻ. ARCH IWONA MIELOCH
WSPÓŁPRACA: INŻ. WALDEMAR GACZYŃSKI
WSPÓŁPRACA: MGR INŻ. ANNA DZIUBLEWSKA

SPIS TREŚCI

WSTĘP

1. Przedmiot opracowania	5
2. Podstawy formalno - prawne opracowania	5
3. Cel i zakres merytoryczny opracowania	6
4. Metody pracy i materiały źródłowe	8

CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu	9
6. Charakterystyka i stan poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań	10
6.1 Rzeźba terenu	10
6.2 Warunki geologiczno-gruntowe	10
6.3 Zasoby naturalne	11
6.4 Wody powierzchniowe	11
6.5 Wody podziemne	11
6.6 Gleby	12
6.7 Szata roślinna	13
6.8 Świat zwierzęcy	14
6.9 Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny	14
6.10 Obiekty i obszary cenne przyrodniczo objęte ochroną	16
6.11 Dziedzictwo kulturowe	17

OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU STUDIUM

7. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu Studium	17
7.1 Cel opracowania projektu Studium	17
7.2 Ustalenia projektu Studium	18
7.3 Powiązanie ustaleń projektu Studium z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.	30
7.4 Skutki braku realizacji ustaleń projektu Studium	36
7.5 Istotne dla projektu Studium zapisy zawarte w ustawach	36
7.6 Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu Studium	37
8. Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu Studium, w tym:	37

8.1	Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby	37
8.2	Oddziaływanie na warunki podłoża	38
8.3	Oddziaływanie na warunki wodne	38
8.4	Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000	40
8.5	Oddziaływanie na stan higieny atmosfery i klimat akustyczny	40
8.6	Oddziaływanie na różnorodność biologiczną	41
8.7	Oddziaływanie na ludzi	42
8.8	Oddziaływanie na krajobraz	42
8.9	Oddziaływanie na zasoby naturalne	43
8.10	Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	43
8.11	Transgraniczne oddziaływanie	43
9.	Rozwiązania alternatywne	43
10.	Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko	43
11.	Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego Studium oraz częstotliwość jego przeprowadzania	44
12.	Streszczenie	44

ZAŁĄCZNIKI

1. Lokalizacja obszaru opracowania na tle mapy topograficznej
2. Lokalizacja obszaru opracowania względem obszarów chronionych
3. Dokumentacja fotograficzna
4. Projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin

WSTĘP

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Świdwin. Opracowywany projekt Studium został wywołany uchwałą nr XXXV/230/21 Rady Miasta Świdwin z dnia 25 sierpnia 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Świdwin.

Opracowanie obejmuje obszar w granicach administracyjnych miasta Świdwin o powierzchni ok. 22,38 km².

2. Podstawy formalno – prawne opracowania

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.) na organie administracji opracowującym m.in. projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta spoczywa obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ww. Studium. W tym zakresie nowa ustawa zmienia i precyzuje obowiązujące przed jej wejściem w życie zapisy art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1973 ze zm.). Stanowi ona jednocześnie dostosowanie polskich regulacji prawnych do ustaleń zawartych w dyrektywach Wspólnot Europejskich.

W myśl ustawy o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu.

Sporządzenie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta – zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503) – ma na celu przede wszystkim, w oparciu o istniejące uwarunkowania, określenie m. in.:

- kierunków zmian w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów,
- kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy,
- obszarów i zasad ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk,
- obszarów i zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- kierunków i zasad kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
- obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych,
- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

Prognoza ma na celu identyfikację przewidywanych ewentualnych skutków wpływu ustaleń projektu Studium na środowisko, ocenę zaproponowanych w nim rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, a także ich zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne dla każdego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta, o ile projekt Studium nie uzyska odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynikającego ze stosownego uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym. Analizie i ocenie podlega projekt Studium wraz z rysunkiem kierunków i rysunkiem uwarunkowań, stanowiącymi załączniki graficzne do tego opracowania. Prognoza pozwala – we wszystkich fazach planowania – uwzględnić wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi a przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi.

Prognoza oddziaływania na środowisko, wraz z projektem Studium..., jest przedmiotem społecznej oceny – podlega wyłożeniu do publicznego wglądu, a jej ustalenia mogą mieć wpływ na decyzję Rady Miasta w sprawie uchwalenia Studium...

3. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce na skutek realizacji dopuszczonych w projekcie Studium form zagospodarowania przestrzennego, między innymi poprzez ocenę relacji pomiędzy przyjętymi w projekcie Studium rozwiązaniami planistycznymi a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, a także aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem uwarunkowań i rysunkiem kierunków, stanowiącymi załączniki graficzne uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie wskazano w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z tym artykułem prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązanie z innymi dokumentami.
2. Informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
3. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
5. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.
6. Oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.
7. Datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Ponadto prognoza przedstawia:

1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
2. Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy – regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Niniejsza prognoza została opracowana w oparciu o akty prawne:

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 ze zm.),
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 1098 ze zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 2233 ze zm.),
- ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1057)
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 1326 ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1065 ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. 2012 r., poz. 914),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 r., poz. 1839),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 r., poz. 133 ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183 ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a

także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2014 r., poz. 1713).

4. Metody pracy i materiały źródłowe

W *Proгноzie* przedstawiono wyniki analizy, a także oceny potencjalnych zagrożeń dla środowiska wynikających z zapisów Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin. Zaproponowano rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ ustaleń Studium... na środowisko. Określono także możliwości podniesienia kondycji i sprawności funkcjonowania systemów przyrodniczych.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały źródłowe:

Literatura:

- Ekologia a planowanie przestrzenne, Wiadomości Ekologiczne, t. XXXI, z.3, PAN, 1985,
- Fizjografia Urbanistyczna, A. Szponar, PWN Warszawa, 2003,
- Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno–geograficzne, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994,
- Geomorfologia, Klimaszewski M., PWN Warszawa, 1978,
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET–POLSKA. Fundacja IUCN, Warszawa,
- Ochrona środowiska w gospodarce przestrzennej, L. Ryszkowski, A. Kędziora (red.), Prodruck, Poznań 2005,
- Raport o stanie środowiska województwa zachodniopomorskiego w 2020 roku,

Materiały kartograficzne

- mapa topograficzna w skali 1:10 000 dla obszaru miasta,
- mapa sozologiczna, w skali 1:50 000,
- mapa hydrograficzna, w skali 1:50 000,
- www.geoportal.gov.pl,
- www.wios.szczecin.pl,
- www.mswidwin.e-mapa.net,
- www.geoserwis.gdos.gov.pl,
- www.zuk-swidwin.com.pl,

Dokumenty, inne opracowania:

- Uchwała nr XXXV/230/21 Rady Miasta Świdwin z dnia 25 sierpnia 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Świdwin,
- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Świdwin” zatwierdzone uchwałą Nr III/17/98 Rady Miejskiej w Świdwinie z dnia 17 grudnia 1998 roku, zmienione uchwałą nr XXVI/212/05 Rady Miasta Świdwin z dnia 31 stycznia 2005 roku.
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego, 2020 r.,
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Świdwin na lata 2019-2022 wraz z perspektywą na lata 2023-2026, 2019 r.,
- Strategia Rozwoju Miasta Świdwin na lata 2015-2020, 2015 r.,
- Uchwała Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 04 czerwca 2020 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej,

Inne źródła:

- wizja terenowa (marzec 2022 r.),
- dokumentacja fotograficzna (marzec 2022 r.).

Powyższe materiały, w połączeniu ze szczegółową wizją terenową, pozwoliły opracować charakterystykę stanu funkcjonowania środowiska, a także możliwości regeneracji i rewitalizacji. Charakterystyka ta została zawarta w rozdziale 5 i 6 Prognozy.

W toku prac nad sporządzeniem prognozy przeprowadzono szereg badań terenowych, a także zastosowano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania. Dodatkowo posłużono się także metodą porównawczą, wykorzystując ogólną wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Miasto Świdwin jest gminą miejską, która położona jest w centralnej części województwa zachodniopomorskiego oraz w środkowej części powiatu świdwińskiego. Od północy, wschodu i zachodu graniczy z gminą wiejską Świdwin, a od strony południowej z gminą Brzeźno. Obszar miasta zajmuje powierzchnię 22,38 km² (2238 ha). Przez teren gminy przebiegają trzy drogi wojewódzkie: nr 151 Świdwin – Łobez – Węgorzyno – Recz – Barlinek – Gorzów Wielkopolski, nr 152 Płoty – Resko – Świdwin – Buślary oraz nr 162 Rościcino – Świdwin – Zarańsko. Przez teren miasta przebiegają dwie linie kolejowe: nr 202 Gdańsk Główny – Stargard oraz nr 421 Smardzko – Świdwin. Linia nr 202 jest linią znaczenia państwowego, pierwszorzędną, zelektryfikowaną, jedno- i dwutorową. Natomiast linia nr 421 jest również linią znaczenia państwowego, ale niezelektryfikowaną i jednotorową. Służy do przewozów paliwa lotniczego do jednostki wojskowej w Świdwinie. Na terenie gminy dominują użytki rolne, a ich udział w powierzchni użytkowania gruntów stanowi 48,35% powierzchni gminy. W grupie tej największym udziałem w powierzchni cechują się grunty orne stanowiące 37,09% powierzchni gminy. Duży udział stanowią również grunty zabudowane i zurbanizowane, i pokrywają 38,78% obszaru miasta. Mniejszy udział mają grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione, które stanowią 9,87% powierzchni gminy. Ponadto 1,43% powierzchni gminy stanowią grunty pod wodami, zaś 1,56% nieużytki.

Powierzchnia użytkowania gruntów miasta Świdwin w roku 2014

wyszczególnienie	razem w ha	udział w powierzchni miasta [%]
użytki rolne, w tym:	1082	48,35
grunty orne	830	37,09
łąki trwałe	136	6,08
pastwiska	71	3,17
sady	19	0,85
pozostałe	26	1,16
grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione	221	9,87
grunty pod wodami	32	1,43
grunty zabudowane i zurbanizowane	868	38,78
nieużytki	35	1,56
Razem	2238	100,00

Dane: opracowanie własne na podstawie danych z GUS 2014 r.

Miasto położone jest w odległości kolejno 70 km i 120 km od dużych ośrodków administracyjnych tj. Koszalina i Szczecina (stolica województwa zachodniopomorskiego). Miasto Świdwin jest jednocześnie siedzibą powiatu świdwińskiego. Gmina oddalona jest od Morza Bałtyckiego o 48 km.

Miasto Świdwin, ze względu na swoją strukturę miejską, charakteryzuje się wysoką gęstością zaludnienia wynoszącą 685 os./km². Jest ona zdecydowanie wyższa od średniej gęstości zaludnienia województwa zachodniopomorskiego, która wynosi 74 os./km² oraz od średniej gęstości zaludnienia powiatu świdwińskiego – 42 os./km². Według danych GUS na koniec 2020 r. gminę zamieszkiwało 15 338 osób. Liczba ludności gminy zmniejszyła się o ponad 9% względem roku 1995. Zabudowa na terenie gminy

zlokalizowana jest w jej centralnej oraz zachodniej części, a także na wschodzie w pobliżu bazy wojskowej. Lasy występują przede wszystkim w południowej oraz w północno-wschodniej części miasta, ale rozproszone są także na terenie całej gminy.

6. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań

6.1. Rzeźba terenu

Zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną Polski J. Kondrackiego, miasto Świdwin położone jest w prowincji Nizina Środkowoeuropejska oraz podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, w którego skład wchodzi makroregion Pojezierze Zachodniopomorskie. Obszar gminy położony jest w granicy mezoregionu Wysoczyzna Łobeska.

Wysoczyzna Łobeska od północy i północnego wschodu graniczy z doliną górnej Parsęty, od południowego zachodu z Pojezierzem Ińskim, a od południowego wschodu z Pojezierzem Drawskim. Jej powierzchnia wynosi około 1120 km². Rzeźba terenu ukształtowana została, podobnie jak w przypadku okolicznych terenów, w wyniku działalności lodowca, o czym świadczy pasmo moren czołowych, położonych pomiędzy Parsętą a Regą, dochodzących do wysokości 176 m n.p.m. Obszar wysoczyzny jest przecinany rynnami polodowcowymi, oddzielonymi od reszty terenu stokami o stromych krawędziach. Często wypełnione są one wodą, niektóre stanowią doliny przepływających przez krainę rzek, w innych utworzyły się jeziora.

Rzeźba terenu miasta jest zróżnicowana. W mieście Świdwin najniższy punkt znajduje się w jej południowo-zachodniej części w dnie doliny Regi i wynosi ok. 78 m n.p.m. Najwyżej położony obszar występuje w północno-wschodniej części miasta oraz wynosi ok. 120 m n.p.m. Deniwelacje terenu w kontekście gminy wynoszą do 40 m.

6.2. Warunki geologiczno – gruntowe

Zgodnie z podziałem Polski na główne jednostki tektoniczne teren miasta Świdwin zlokalizowany jest na Platformie Zachodnioeuropejskiej, w obrębie jednostki tektonicznej określanej jako Wał Środkowopolski, która jest platformą paleozoiczną.

Na dużej części obszaru powierzchnię podczwartorzędową budują osady oligocenu (iłowce, mułowce, mułki z pyłem węglowym, z wkładkami piaszczystymi kwarcowo-glaukonitowymi) oraz miocenu (piaski kwarcowo-łyszczykowe z wkładkami mułków, iłów i węgla brunatnych). Osady oligocenu osiągają miąższość około 40–60 m, a miocenu – 25 m. Utwory czwartorzędowe pokrywają całą powierzchnię okolicy Świdwina. Ich miąższość, uzależniona od ukształtowania podłoża, jest zmienna i wynosi od ponad 190 m w głębokich depresjach podłoża do około 50 m na kulminacjach podłoża podczwartorzędowego w rejonie Świdwina. Utwory plejstocenu są reprezentowane są przez osady zlodowaceń: południowopolskich, środkowopolskich, północnopolskich oraz interglacjalów małopolskiego, mazowieckiego i lubawskiego. Zalicza się do nich gliny zwałowe oraz rozdziela je osady wodnolodowcowe, zastoiskowe oraz rzeczne.

Pochodzenie powierzchniowych utworów w dużym stopniu determinuje ich przydatność dla gospodarki oraz budownictwa. Najkorzystniejsze są utwory lodowcowo-zwałowe oraz wodno-lodowcowe. Są to grunty zazwyczaj nośne dla budownictwa oraz o wysokiej przydatności dla rolnictwa. Ich nośność uwarunkowana jest stopniem zagęszczenia gruntów piaszczystych oraz żwirowych, a także stopniem skonsolidowania glin zwałowych. Zalegające stosunkowo płytko wody powierzchniowe oddziałują na zmianę konsystencji glin, stwarzając okresowe obniżenie ich nośności. Odmiennymi parametrami cechują się utwory zastoiskowe. Grunty tworzone przez iły oraz pyły są mniej użyteczne dla budownictwa, z uwagi na to, iż pod wpływem wód opadowych stają się one plastyczne. Tereny, na których występują piaski drobnoziarniste oraz pylaste, są korzystnym podłożem dla budownictwa, z zastrzeżeniem, że nie są nawodnione. Obszary, na których występują piaski luźne, są nieustannie za suche. Mało użyteczne bądź niewykorzystywane pod budownictwo są utwory drobnoziarniste, eoliczne, rzeczne czy bagienne, na których występują trwałe użytki zielone bądź naturalne siedliska leśne.

6.3 Zasoby naturalne

W granicach miasta Świdwin nie występują żadne zidentyfikowane złoża naturalne.

6.4. Wody powierzchniowe

Na terenie miasta Świdwin wody powierzchniowe występują przede wszystkim w postaci rzeki Rega oraz jeziora Bukowiec. Mają one istotne znaczenie dla gospodarki miasta oraz jego walorów turystyczno-rekreacyjnych.

Rega jest główną rzeką w mieście, która wpływa w jego granice od strony północno-zachodniej i otacza obszar centrum miasta od strony zachodniej, następnie płynie równolegle do terenów kolejowych w kierunku południowym. Jej długość na obszarze miasta wynosi ok. 5,5 km. Wody do tej rzeki spływają powierzchniowo, rowami melioracyjnymi lub siecią drobnych dopływów naturalnych, a także poprzez kanalizację deszczową.

Jezioro Bukowiec jest zbiornikiem linowo-szczupakowym, położonym w południowej części miasta. Posiada wydłużony kształt w kierunku północnym. Jezioro znajduje się w zlewni rzeki Rega, a jego powierzchnia wynosi ok 17,45 ha. Około 200 m na południowy wschód od Bukowca znajduje się jezioro Wilczkowo.

Ponadto na terenie gminy obserwuje się kilka oczek wodnych w postaci stawów i zbiorników melioracyjnych.

Jakość wód powierzchniowych

Według Dyrektywy Wodnej, podstawową jednostką hydrograficzną, dla której określany jest stan wód, jest tzw. jednolita część wód. Jako jednolitą część wód powierzchniowych (JCWP) określa się oddzielny oraz znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: całość lub części – strugi, strumienia, potoku, rzeki, kanału, bądź jezioro, inny naturalny zbiornik, sztuczny zbiornik wodny, morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub przybrzeżne. W związku z opracowywaniem planów gospodarowania wodami dorzeczy jednolite części wód powierzchniowych zostały sklasyfikowane w scalone części wód powierzchniowych (SCWP). Miasto Świdwin leży w granicy scalonej części wód powierzchniowych DO1201, na obszarach jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- Dopływu w Świdwinie o kodzie RW60001742138; określanej jako ciek typu potok nizinny piaszczysty oraz oceniany jako naturalna część wód o złym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2021 roku;
- Regi od dopływu spod Bystrzyny do Starej Regi o kodzie RW6000194219, określanej jako ciek typu rzeka nizinna piaszczysto-gliniasta oraz ocenianej jako naturalna część wód o stanie poniżej dobrego, niezagrażonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2015 roku;
- Dopływu z Klępczewa o kodzie RW6000234216; określanej jako ciek typu potok lub strumień na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych oraz ocenianej jako naturalna część wód o stanie dobrym, niezagrażonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2015 roku;
- Regi do dopływu spod Bystrzyny o kodzie RW600023421369, określanej jako ciek typu potok lub strumień na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych oraz ocenianej jako naturalna część wód o złym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2021 roku.

6.5. Wody podziemne

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski rejon Świdwina wchodzi w skład podregionu pomorskiego. Głównym poziomem użytkowym jest poziom czwartorzędowy występujący na głębokości od 20 do 60 m i sięgający miąższości do 30 m (lokalnie 35 m). Wydajności użytkowe sięgają wielkości od 10 m³/h do 80 m³/h, a wodoność rejonu na południe od miasta wzrasta do 120 m³/h. Poziom czwartorzędowy

prowadzi wody pod znacznym ciśnieniem (warunki subartezyjskie, niektóre ze studni z samowypływami stabilizującymi się nawet na poziomie 3,9 m n.p.t. – ujęcie w dolinie Regi). Lustro wód poziomu użytkowego stabilizuje się na wysokości 85-100 m n.p.m. Kierunek przepływu wód podziemnych układa się od wysoczyzny ku dolinie Regi, stąd wysoka wartość zasobów dyspozycyjnych struktury hydrogeologicznej doliny Regi. Czwartorzędowy poziom użytkowy jest na terenie miasta poziomem dobrze izolowanym. Zalega średnio na głębokości 40 m pod pokrywą glin zwałowych. Górny międzyglinowy poziom posiada słabą izolację i bezpośredni kontakt hydrauliczny z wodami w dolinie Regi. Rzeka drenuje ten poziom zbierając zanieczyszczenia przenikające do wód gruntowych także w wysoczyznowej części miasta. Jest to fakt bardzo istotny dla zjawiska migracji zanieczyszczeń z ognisk powierzchniowych do wód rzeki, stwarza bowiem wymogi zaostrzonego reżimu ochrony przed zrzutami ścieków i odpadów nie tylko w obszarze samej doliny Regi.

Jak wynika z „Raportu o stanie jednolitych części wód podziemnych w dorzeczu – stan na rok 2019” według badań przeprowadzonych w 2019 r. wody podziemne zlokalizowane w jednolitych częściach wód podziemnych nr 8 posiadają dobrą jakość.

Miasto Świdwin posiada bardzo korzystne warunki hydrogeologiczne wynikające z układu warstw geologicznych jak i z warunków zasilania. Miasto nie jest położone w strefie występowania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZPW).

Ujęcia wód podziemnych

Zakład Usług Komunalnych, który odpowiada za dostarczanie wody dla mieszkańców na terenie Miasta Świdwin, posiada dziewięć ujęć wody podziemnej zlokalizowanych na terenie miasta Świdwin. Studnie o wydajności od 20 m³/h do 60 m³/h zlokalizowane są m. in. przy ul. Szczecińskiej, ul. Wojska Polskiego, ul. Popiełuszki.

Jakość wód podziemnych

Monitoring wód podziemnych województwa zachodniopomorskiego jest prowadzony corocznie przez WIOŚ w Szczecinie oraz dotyczy punktów pomiarowych, które kontrolują wszystkie główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP), użytkowe poziomy wodonośne, obszary zwiększonego drenażu, a także obszary szczególnie zagrożone przez przemysł. Brane jest pod uwagę warunki hydrogeologiczne w ujęciu regionalnym oraz lokalnym, a także obecność potencjalnych ognisk zanieczyszczeń zagrożeń wód podziemnych. W wyniku przystąpienia Polski do Unii Europejskiej nastąpił wymóg dostosowania systemu monitoringu środowiska do prawa obowiązującego na terenie Unii. Efektem sukcesywnego wdrażania Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/W), czyli ogólnego aktu prawnego, definiującego wymagania z zakresu zapobiegania dalszemu pogarszaniu oraz ochrony i poprawy jakości środowiska wodnego państw Wspólnoty, są także modyfikacje badań oraz oceny jakości wód podziemnych. Ramowa Dyrektywa Wodna wdraża pojęcie jednolitych części wód podziemnych JCWPd, które definiuje się jako sprecyzowaną objętość wód podziemnych w zasięgu warstwy wodonośnej bądź zespołu warstw wodonośnych. Jednolite części wód podziemnych są aktualnie przedmiotem badań monitorowanych. Według podziału Polski na jednolite części wód, Miasto Świdwin leży w zasięgu JCWPd nr 8. Według badań Państwowego Instytutu Geologicznego dla jednolitych części wód podziemnych z 2012 roku, JCWPd nr 8 posiadało dobry stan ilościowy oraz dobry stan chemiczny. Obszar miasta nie jest położony w granicach udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

6.6. Gleby

Rodzaje gleb występujące na terenie Miasta Świdwin są determinowane przez rodzaj skał na których zostały utworzone, a także przez warunki glebotwórcze występujące w poszczególnych obszarach gminy. Na terenie miasta możemy wyróżnić następujące rodzaje gleb:

- Gleby bielcowe – tworzące się na różnego rodzaju piaskach, dochodzi w nich do procesu wymywania niektórych związków chemicznych tworzących minerały, co nazywane jest bielcowaniem;

- Czarne ziemie – powstające na utworach mineralnych, bogatych w związki wapnia oraz materię organiczną, często powstają w miejscach oddziaływania wód gruntowych;
- Czarne ziemie zdegradowane – powstające w podobnych warunkach jak czarne ziemie, lecz cechujące się kwaśnym odczynem oraz niewielką zawartością próchnicy;
- Gleby brunatne – powstające na glinach zwałowych oraz piaskach i piaszczakach, można wśród nich wyróżnić:
 - gleby brunatno-kwaśne – tworzące się na podłożach bogatych w związki fosforu, potasu, wapnia i magnezu,
 - gleby brunatno-wyługowane – cechujące się wyługowaniem górnej części profilu z kationów zasadowych oraz brakiem zawartości węglanu wapnia, co ogranicza ich żyzność,
- Gleby bagienne – jest to typ gleb powstający w warunkach stałej, wysokiej wilgotności (często przy płytkim zwierciadle wód powierzchniowych), charakterystyczna dla tych gleb jest obecność roślin lubiących wilgoć oraz warunki beztlenowe.

Na terenie miasta Świdwin przeważają gleby klas bonitacyjnych III i IV. Charakterystykę poszczególnych klas gleb przedstawiono poniżej:

- Gleby klasy I – gleby orne najlepsze. Są to gleby położone w dobrych warunkach fizjograficznych, najbardziej zasobne w składniki pokarmowe, posiadają dobrą naturalną strukturę, są łatwe do uprawy (czynne biologicznie, przepuszczalne, przewiewne, ciepłe, wilgotne),
- Gleby klasy II – gleby orne bardzo dobre. Mają skład i właściwości podobne (lub nieco gorsze) jak gleby klasy I, jednak położone są w mniej korzystnych warunkach terenowych lub mają gorsze warunki fizyczne, co powoduje, że plony roślin uprawianych na tej klasie gleb, mogą być niższe niż na glebach klasy I,
- Gleby klasy III (IIIa i IIIb) – gleby orne średnio dobre. W porównaniu do gleb klas I i II, posiadają gorsze właściwości fizyczne i chemiczne, występują w mniej korzystnych warunkach fizjograficznych. Odznaczają się dużym wahaniami poziomu wody w zależności od opadów atmosferycznych. Na glebach tej klasy można już zaobserwować procesy ich degradacji,
- Gleby klasy IV (IVa i IVb) – gleby orne średnie. Plony roślin uprawianych na tych glebach są wyraźnie niższe niż na glebach klas wyższych, nawet gdy utrzymywane są one w dobrej kulturze rolnej. Są mało przewiewne, zimne, mało czynne biologicznie. Gleby te są bardzo podatne na wahania poziomu wód gruntowych (zbyt podmokłe lub przesuszone),
- Gleby klasy V – gleby orne słabe. Są ubogie w substancje organiczne, mało żyzne i nieurodzajne. Do tej klasy zaliczamy również gleby położone na terenach nie zmeliorowanych albo takich, które do melioracji się nie nadają,
- Gleby klasy VI – gleby orne najgorsze. W praktyce nadają się tylko do zalesienia. Posiadają bardzo niski poziom próchnicy. Próba uprawy roślin na glebach tej klasy niesie ze sobą duże ryzyko uzyskania bardzo niskich plonów.

Trwałe użytki zielone, do których zalicza się łąki oraz pastwiska, obserwuje się przede wszystkim w dolinie Regi czy mniejszych cieków oraz w zagłębieniach. Przeważnie są to użytki średniej klasy wartości o względnie korzystnych warunkach wodnych oraz pokarmowych dla roślin.

Rolnicza przydatność gleb

Na obszarze miasta przeważają gleby żytnio-ziemniaczane i żytnio-lubinowe. Grunty rolne posiadają wysoką wartość bonitacyjną. W odniesieniu do gruntów ornych, grunty klasy R IIIb-RIVb zajmują około 50% ogólnej powierzchni gruntów w gminie. Gleby o najwyższych wartościach bonitacyjnych skoncentrowane są w części wschodniej miasta oraz w części południowej. W odniesieniu do rolniczej przydatności gleb, przeważają grunty orne kompleksów „żytni dobry” i „żytni słaby”. Prawie cała powierzchnia użytków zielonych zaliczana jest do kompleksu dobrego.

6.7. Szata roślinna

Według podziału geobotanicznego Miasto Świdwin położone jest w obszarze Krainy Pojezierzy Środkowopomorskich, w okręgu Świdwińskim, podokręgu Świdwińsko-Łobeskim.

Ważną częścią systemu miejskiej zieleni są tereny zielni urządzonej. Na terenie miasta wyróżnić można takie parki i skwery jak m.in. „Duży” Park Miejski i „Mały” Park Miejski. Cmentarze, aleje, zielone tereny sportowe, szpalery drzew czy ogrody działkowe także stanowią tereny zieleni urządzonej.

Mniej niż 10% powierzchni miasta stanowią lasy. Grunty leśne zlokalizowane są głównie w południowej oraz w północno-zachodniej części gminy. Pozostałe fragmenty gruntów leśnych są rozproszone na terenie gminy. Na przeważającym obszarze występują drzewostany sosnowe. Dominującą rolę w lasach odgrywają takie gatunki drzew jak: sosna, świerk, buk, dąb, brzoza.

Kompleks leśny razem z występującym z nim Jeziorem Bukowiec, zlokalizowany w południowej części miasta, a także dolina rzeki Regi, stanowią obszary pełniące istotną funkcję w lokalnym i ponadlokalnym systemie przyrodniczym Świdwina i okolic. Część obszarów doliny Regi, występującą na terenie miasta, stanowią tereny objęte ochroną w ramach Obszaru Natura 2000 „Dorzecze Regi”. Cechują się one niewielkim stopniem antropizacji i względnie wysoką stabilnością ekosystemów.

Działanie antropogeniczne człowieka przyczyniło się do ukształtowania aktualnej struktury oraz stanu szaty roślinnej na terenie miasta. Obszary intensywnego użytkowania ziemi obejmują: zbiorowiska segetalne, składające się z ogródków przydomowych, zbiorowiska ruderalne obecne na wysypiskach śmieci, opuszczonych ogrodach czy przydrożach, zbiorowiska dywanowe – spodzichy, obejmujące roślinność trawiasto-bylinową, powstającą w miejscach stałego deptania.

6.8. Świat zwierzęcy

Fauna Świdwina jest niezwykle bogata i obejmuje takie gatunki jak m.in. zając szarak, jeź zachodni, czy. wiewiórka. Wśród gadów żyjących na terenie miasta wyróżnia się jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna czy padalec zwyczajny. Z ptaków występujących na terenie miasta możemy wyróżnić m.in. perkoza dwuczubego, bociana białego, łabędzia niemego, gągoła, derkacza, kokoszkę wodną, kszyska, brodzień piskliwego, zimorodka, świerszczaka, strumieniówkę, brzęczkę, trzciniaaka, gąsiorka, gawrona oraz kruk. Wśród gatunków zwierząt wodnych możemy zaobserwować np. liny i szczupaki oraz takie płazy jak: traszka zwyczajna, ropucha szara, żaba jeziorna, rzekotka, żaba trawna, żaba moczarowa i żaba wodna.

Na terenach zurbanizowanych fauna jest charakterystyczna dla terenów miejskich. Typową cechą fauny występującej na terenach silnie zurbanizowanych jest ich wzrastająca synantropizacja – wstępowanie bądź samodzielne wprowadzanie gatunków niepojawiających się wcześniej w naturalnym środowisku tych terenów, a także redukcja gatunków, które nie potrafią przystosować się do odmiennych warunków. Coraz bardziej codziennym zaobserwowanym zjawiskiem jest synantropizacja gatunków, które do tej pory były dziko żyjące, szczególnie ptactwa wodnego. Ograniczanie ich terenów lęgowych oraz naturalnych żerowisk, a także polowanie na nie, wymusza na nich przemieszczanie się w bliskie sąsiedztwo terenów zabudowanych. Niewielka ilość lasów sprawia, że element fauny typowo leśnej jest tu nieco mniej liczny.

6.9. Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny

Klimat lokalny jest zależny między innymi od rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, wysokości opadów, siły i kierunku wiatru, temperatury powietrza oraz wilgotności. Miasto Świdwin leży w obrębie Pomorskiego Regionu Klimatycznego, na obszarze podlegającym średnim wpływom Morza Bałtyckiego (W. Okołowicz, D. Martyn). Średnie roczne temperatury oscylują w granicach 7,5 – 7,9°C. Średnia roczna suma opadów waha się od około 600 mm do 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się od 40 do 50 dni. Na terenie Miasta Świdwin dominują wiatry wiejące z kierunków: zachodniego oraz południowo-zachodniego.

Klimat lokalny miasta Świdwin ulega zróżnicowaniu w zależności od rzeźby terenu, wód powierzchniowych, głębokości zalegania wód podziemnych, szaty roślinnej oraz zagospodarowania

terenu. W Świdwinie występuje topoklimat, który charakteryzuje się inwersjami powietrza, co powoduje, że w dolinach zalegają mgły i chłodne powietrze o wysokim współczynniku wilgotności, powodujące ruchy powietrza w dół i w górę. Dzięki temu następuje częsta wymiana powietrza i czystość atmosfery. Dzięki topoklimatowi długość sezonu turystycznego wynosi aż 18 tygodni od połowy maja do połowy października i sprzyja turystyce pieszej, konnej, rowerowej, kajakowej i wypoczynkowi weekendowemu. Na klimat lokalny duży wpływ ma występująca zabudowa, która powoduje zmniejszanie odczuwanej prędkości wiatru, subiektywne zwiększenie uczucia ciepła podczas chłodniejszych dni i gorąca podczas dni cieplejszych, np. poprzez zmniejszanie powierzchni biologicznie czynnej, a także zmniejszone przewietrzanie. W związku z powyższym odczuwalny jest topoklimat obszarów zurbanizowanych. Stąd też nocne spadki temperatury na tych obszarach mogą być niższe i mniej odczuwalne przez człowieka niż na obszarach niezurbanizowanych. Z uwagi na stosunkowo niski odsetek występowania terenów leśnych topoklimat obszarów zalesionych nie jest odczuwalny.

Jakość powietrza

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r., poz. 914), miasto Świdwin położone jest w zasięgu strefy zachodniopomorskiej PL3203 dla celów oceny jakości powietrza pod kątem zawartości ozonu, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla i benzeny, pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz zawartego w tym pyłu ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu, a także pyłu zawieszonego PM_{2,5}. Ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim za 2020 r. opracowana w Regionalnym Wydziale Monitoringu Środowiska w Szczecinie w 2021 roku, wykazała, że strefa zachodniopomorska według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia, w zakresie zawartości dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzeny, ozonu, pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5} faza I oraz poziomu docelowego ołowiu, kadmu, arsenu oraz niklu w pyłe PM₁₀ została zakwalifikowana w klasie A. Natomiast ze względu na zanieczyszczenia powietrza benzo(a)pirenem w pyłe PM₁₀, strefę zachodniopomorską zakwalifikowano do klasy C. Jednocześnie pod kątem ochrony roślin strefę zachodniopomorską w całości zakwalifikowano do strefy A.

Kwalifikacja do klasy A oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych. Kwalifikacja do klasy C oznacza, że stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy. Dodatkowo istnieją dwie klasy wykorzystywane tylko w kwestii zawartości ozonu w powietrzu. Kwalifikacja do klasy D1 oznacza natomiast, że poziom stężeń zanieczyszczenia nie przekracza poziomu celu długoterminowego, a do klasy D2 - poziom stężeń zanieczyszczenia przekracza poziom celu długoterminowego.

Dla obszarów wykazujących przekroczenia poziomów dopuszczalnych zostały opracowane programy ochrony powietrza określające kierunki działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości powietrza.

Klimat akustyczny

Na klimat akustyczny miasta Świdwin wpływ ma występowanie lokalnych źródeł hałasu, do których zalicza się hałas komunikacyjny, hałas kolejowy oraz hałas przemysłowy. Pod względem komfortu akustycznego na terenie opracowania występują lokalne źródła hałasu, które mogą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych dla pory dziennej i nocnej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Klimat akustyczny środowiska obszaru opracowania kształtowany jest przez hałas komunikacyjny drogowy, przede wszystkim wynikający z natężenia ruchu, pochodzącego z dróg wojewódzkich oraz w mniejszym stopniu z dróg powiatowych i dróg gminnych. Do czynników mających wpływ na poziom emisji hałasu drogowego oprócz natężenia ruchu należą również: struktura strumienia pojazdów, a zwłaszcza udział w nim transportu ciężkiego, stan techniczny pojazdów, rodzaj i stan techniczny nawierzchni, organizacja ruchu drogowego oraz charakter zabudowy (zagospodarowanie) terenów otaczających.

Z uwagi na położenie gminy przy stosunkowo istotnych szlakach komunikacyjnych: m.in. drogach wojewódzkich, narażone jest ono na uciążliwości związane z hałasem komunikacyjnym samochodowym. Wiąże się z tym aktualny stan nawierzchni dróg, zwarty charakter zabudowy gminy, a także niewielkie odległości linii zabudowy od krawędzi jezdni. Wysoki poziom komunikacyjny ma także ścisły związek z natężeniem ruchu na poszczególnych drogach.

Przez teren miasta Świdwin przebiegają linie kolejowe: linia kolejowa nr 202 Gdańsk Główny – Stargard oraz linia kolejowa nr 421 Połczyn-Zdrój – Świdwin. W związku z ich istnieniem, na obszarach przez które przebiegają torowiska, może występować potencjalne zagrożenie hałasem, którego źródłem będzie kolej.

Ochrona przed hałasem to przede wszystkim zapobieganie przekraczaniu dopuszczalnych poziomów hałasu. Na obszarze miasta Świdwin ilość podmiotów generujących hałas punktowy jest znikomy i dotyczy głównie branży przemysłowej. Hałas przemysłowy powodowany jest eksploatacją instalacji lub urządzeń związanych z prowadzoną działalnością przemysłową. Jeżeli dla podmiotu stwierdzono, na podstawie przeprowadzonych badań, przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, starosta powiatowy wydaje decyzję określającą dopuszczalne poziomy hałasu. Uciążliwość hałasu emitowanego z obiektów przemysłowych zależy między innymi od ich ilości, czasu pracy czy odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej.

W 2016 roku Zachodniopomorski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Koszalinie, w celu utworzenia map akustycznych przy drogach wojewódzkich, przeprowadził badania hałasu drogowego na terenie Miasta Świdwin. Badano stan warunków akustycznych przy drodze wojewódzkiej nr 162.

Wyniki badań zleconych przez Zachodniopomorski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Koszalinie wskazują na pogorszony stan środowiska akustycznego wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 162, na odcinku przebiegającym przez Miasto Świdwin. Mieszkańcy obszarów przylegających do drogi lub pracujący w jej pobliżu mogą być narażeni na przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, co negatywnie wpływa na stan warunków akustycznych środowiska. Przekroczenia te mogą wynosić od 5 do 10 dB.

Pola elektromagnetyczne

Źródła pola elektromagnetycznego mogą być naturalne oraz sztuczne i mogą mieć różną częstotliwość. Do sztucznych źródeł należą: stacje i linie elektroenergetyczne przede wszystkim wysokich i najwyższych napięć, stacje nadawcze radiowe i telewizyjne oraz stacje bazowe telefonii komórkowych.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań pól elektromagnetycznych w środowisku z dnia 21 grudnia 2020 roku (Dz. U. z 2020 r., poz. 2311), na terenie województwa zachodniopomorskiego wykonano pomiary w 45 punktach w każdym roku pomiarowym – po 15 w miejscach dostępnych dla ludności, na trzech typach obszarów:

- w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys.,
- w pozostałych miastach,
- na terenach wiejskich.

Dzięki cykliczności monitoringu uzyskuje się dane porównawcze pozwalające na określenie zmian oraz ich kierunków na przestrzeni lat.

Na terenie miasta Świdwin wyznaczono wyżej wspomniany punkt pomiarowy na skrzyżowaniu ulicy 1 Maja oraz ulicy Orłąt Lwowskich.

Na terenie gminy znajdują się stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane przy ul. Słowiańskiej 9, ul. Kombatantów Polskich, ul. Miłej 3 oraz przy ul. Niedziałkowskiego 2.

6.10. Obiekty i obszary cenne przyrodniczo objęte ochroną

Na obszarze miasta Świdwin zostały wyznaczone następujące formy ochrony przyrody określone w ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.) Są to:

- obszar Natura 2000;
- 4 pomniki przyrody.

W obszarze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin występuje obszar Natura 2000 „Dorzecze Regi” oraz pomniki przyrody.

Zestawienie form ochrony przyrody występujących na terenie miasta Świdwin

l.p.	forma	gatunek drzewa/nazwa	data ustanowienia
1.	obszar Natura 2000	Dorzecze Regi	2011-03-01
2.	pomnik przyrody	Dąb szypułkowy	2002-01-15
3.	pomnik przyrody	Klon pospolity (Klon zwyczajny)	2002-01-15
4.	pomnik przyrody	Wierzba krucha	2002-01-15
5.	pomnik przyrody	Grupa drzew – Lipa drobnolistna	2002-01-15

Źródło: <http://crfop.gdos.gov.pl/>

Obszar Natura 2000 „Dorzecze Regi”

Obszar obejmuje swymi granicami dolinę Regi od Trzebiatowa do jej obszarów źródłowych oraz szereg dolin dopływów: Starej Regi, Brześnickiej Węgorzy, Piskowej, Sępólnej, Uklei, Rekowy i Mołstowej. Z łącznej długości 172 km w obszarze znajduje się około 160 km długości Regi. Przez obszar obejmujący 15,2 tys. ha przepływają wody ze zlewni obejmującej 272,5 tys. ha. Granice obejmują doliny rzeczne (dno wraz ze zboczami) z wyłączeniem terenów z zabudową, w obrębie których obszar ogranicza się w zasadzie do koryta rzecznej. W niektórych miejscach granice obszaru wychodzą poza dolinę rzecznej w celu włączenia przylegających do doliny wyjątkowo cennych kompleksów siedlisk przyrodniczych zwykle bagiennych (np. okolice jeziora Ołużna gm. Świdwin, torfowiska k. Międzyrzecza gm. Sławoborze) lub leśnych (np. kompleks leśny m. Rycerzewkiem i Jeleninem gm. Ostrowice). Inne odstępstwa wiążą się z dostosowaniem przebiegu granic do ewidencji geodezyjnej oraz z rozmieszczeniem siedlisk przyrodniczych.

W obrębie miasta Świdwin wskazany obszar Natura 2000 to przede wszystkim dolina rzeczna z nieużytkowanymi, wilgotnymi łąkami zarastającymi obecnie zbiorowiskami szuwarowymi ze związku Magnocaricion. W granicach obszaru chronionego jak i w jego najbliższym sąsiedztwie w szacie roślinnej przeważają higrofity, w tym przede wszystkim turzycza zastrzona *Carex gracilis*, turzycza błotna *Carex acutiformis*, mozga trzcinowata *Phalaris arundinacea*, trzcinnik lancetowaty *Calamagrostis canadensis*, manna mielec *Glyceria maxima*, z towarzyszącymi bylinami (głównie pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*). Dodatkowo rozprzestrzeniają się płaty trzcinowisk *Phragmites communis* – zespół trzciny pospolitej *Phragmites australis*. Miejscowo pojawiają się zbiorowiska ziołoroślowe z bylinami, z dużym udziałem pokrzywy zwyczajnej *Urtica dioica* i ostu kędzierzawego *Carduus crispus*.

Zarośla i zadrzewienia są miejscem gniazdowania drobnych ptaków (m.in. trznadel, pliszka siwa, kos, zięba, zaganiacz, rudzik). Przy czym obszar nie stanowi siedliska dla ptactwa wodno-błotnego, nie odnotowano występowania gniazd ptaków szponiastych.

Wzdłuż brzegów rzeki i na obrzeżach doliny pojawiają się kępy zarośli wierzbowych i olszowych oraz nadwodne zadrzewienia i pojedyncze drzewa.

6.11. Dziedzictwo kulturowe

Na terenie miasta Świdwin występują zabytki wpisane zarówno do rejestru zabytków (9), jak i do gminnej ewidencji zabytków (łącznie 360 kart). Ponadto na terenie miasta występuje jedno stanowisko archeologiczne wpisane do rejestru zabytków oraz 57 stanowisk ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków.

Zestawienie wszystkich obiektów, które zostały objęte ochroną konserwatorską na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 840) przedstawione zostało w tekście studium.

OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU STUDIUM

7. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu Studium

7.1. Cel opracowania projektu Studium

Jednym z celów sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin jest stworzenie podstawy do opracowywania zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które pozwolą na określenie rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych oraz zasad zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem walorów krajobrazowych, wymogów ładu przestrzennego i ochrony środowiska oraz obecnych potrzeb Miasta. Pozwoli również na sformułowanie w mpzp docelowych układów powiązań komunikacyjnych oraz uzbrojenia terenów w elementy infrastruktury technicznej, a także na określone granic ewentualnych terenów publicznych i szczegółowych zasad ich ochrony.

Potrzeba opracowania projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Świdwin wynika z konieczności jego aktualizacji i wprowadzenia spójności jego ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, w szczególności w zakresie zadań wynikających m.in. z:

- Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego (Uchwała nr XVII/214/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 24 czerwca 2020 r. zmieniająca uchwałę w sprawie uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego),
- Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2023-2028,
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)
- Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Świdwin na lata 2019-2022 wraz z perspektywą na lata 2023-2026 (2019 r.),
- Programu Ochrony Środowiska dla Powiatu Świdwińskiego na lata 2020-2023 z perspektywą na lata 2024-2027 (maj 2020 r.),
- Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000.

Ponadto dokument ten należy dostosować do zmieniającej się sytuacji społeczno – gospodarczej, procesów demograficznych oraz zamierzeń inwestycyjnych. Jednocześnie ustalenia Studium wymagają aktualizacji wynikających ze zmian w obowiązujących przepisach prawa, m.in. w:

- ustawie z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, tekst jednolity),
- ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326, tekst jednolity ze zmianami),
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973, tekst jednolity ze zmianami),
- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 2233, tekst jednolity ze zmianami),
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, tekst jednolity ze zmianami),
- ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, tekst jednolity),
- ustawie z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r., poz. 1420, tekst jednolity ze zmianami),
- ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2021 r., poz. 485, tekst jednolity),
- ustawie z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r., poz. 774, tekst jednolity ze zmianami).

Zmiany te dotyczą przede wszystkim uwzględnienia obszarów specjalnej ochrony, problematyki odnawialnych źródeł energii, ochrony przeciwpowodziowej.

7.2. Ustalenia projektu Studium

W ww. projekcie Studium ustalono następujące przeznaczenie terenu:

1) Tereny przeznaczone pod zabudowę

Tereny przeznaczone pod zabudowę to tereny inwestycyjne miasta Świdwin, w tym tereny już zainwestowane (łącznie z terenami, dla których przewiduje się przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne) oraz potencjalne rezerwy terenów budowlanych.

Do terenów przeznaczonych pod zabudowę zakwalifikowano w Studium tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

MN	- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
MW	- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
ML	- tereny zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej,
U	- tereny usług,
UP	- tereny usług publicznych,
UO	- tereny usług oświaty,
UR	- tereny usług kultu religijnego,
UH	- tereny usług handlu – wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2000 m ² ,
UC	- teren usług centrotwórczych i zabudowy śródmiejskiej,
UT	- tereny usług turystyki,
US	- tereny usług sportu i rekreacji,
US/ZN	- tereny usług sportu i rekreacji w zieleni naturalnej,
U/P	- tereny usług i produkcji,
P/PO	- tereny produkcji oraz produkcji energii odnawialnej - elektrowni słonecznej o mocy powyżej 500kW,
PO	- tereny produkcji energii odnawialnej – elektrowni słonecznej o mocy powyżej 500 kW,
RM	- tereny zabudowy zagrodowej.

Przy lokalizowaniu nowej zabudowy należy dążyć do jej realizacji w pierwszej kolejności na obszarach o silnie rozwiniętej strukturze przestrzennej, z pełnym dostępem do infrastruktury technicznej i drogowej, między innymi poprzez uzupełnienia wolnych terenów między istniejącymi zabudowaniami. W przypadku planowania zabudowy na innych terenach niż wspomniane wyżej, należy je wyznaczać na obszarach w najwyższym stopniu przygotowanym do zabudowy, to jest obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej i pozostałym uzbrojeniem terenu w infrastrukturę techniczną.

2) Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania

Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania to tereny, na których dopuszczona jest zabudowa, ale o ograniczonej intensywności oraz adekwatnym do szczególnej specyfiki terenu charakterze czy funkcji.

Do terenów o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania zakwalifikowano w Studium miasta Świdwin tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

ZP	- tereny zieleni urządzonej,
ZO	- tereny ogrodów działkowych,
CC	- tereny cmentarza czynnego,
CN	- teren cmentarza nieczynnego,
KS	- tereny obsługi komunikacji,
IW	- tereny wodociągów,
IE	- tereny elektroenergetyki,
IK	- tereny kanalizacji,
IG	- tereny gazownictwa,
IC	- tereny ciepłownictwa,
KDG	- tereny projektowanej drogi obwodowej klasy głównej.

3) Tereny wyłączone z zabudowy

Do terenów o specjalnych warunkach zagospodarowania zakwalifikowano w Studium tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami oraz/lub kolorem:

R	- tereny rolnictwa,
ZL	- tereny lasów,
ZLs	- tereny dolesień,
ZN	- tereny zieleni naturalnej,
kolor jasno niebieski	- tereny wód powierzchniowych.

Celem wskazania terenów o specjalnych warunkach zagospodarowania jest ochrona przed zabudową przede wszystkim istniejącego potencjału przyrodniczego oraz powstrzymanie urbanizacji na terenach rolniczych gruntów chronionych klas I-III, zieleni, lasów oraz terenach wodnych, stanowiących istniejące klify – korytarze ekologiczne w postępującej zabudowie miejskiej.

Wskaźniki zagospodarowania terenów wyłączonych z zabudowy należy określić na etapie sporządzania planu miejscowego dla tych terenów i dostosować je do uwarunkowań terenowych oraz specyfiki terenu. Należy wprowadzić zakaz lokalizowania jakiegokolwiek zabudowy, poza lokalizowaniem w uzasadnionych przypadkach obiektów infrastruktury technicznej lub innych obiektów związanych z funkcjonowaniem danego terenu np. na terenie ZL – obiektów służących prowadzeniu gospodarki leśnej.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania przyrodnicze istniejące na przedmiotowym terenie, określone w rozdziale 5 i 6 niniejszej prognozy, do najważniejszych przesłanek projektu Studium należy stworzenie optymalnego rozwiązania funkcjonalno – przestrzennego.

W miejscowych planach należy określić dokładne parametry dotyczące powierzchni działek, powierzchni terenu biologicznie czynnej i powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy, zasad podziału terenów na działki oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy, w tym wysokości budynków adekwatnie do istniejących warunków przestrzennych. Dopuszcza się określenie dla poszczególnych terenów innych wielkości działek i wskaźników urbanistycznych niż podane poniżej w zależności od lokalnych uwarunkowań i możliwości terenowych. Jednocześnie dla poszczególnych rodzajów terenów odniesiono się do kształtowania ładu przestrzennego.

W projekcie Studium znalazł się także szereg zapisów niezbędnych dla ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk. Przede wszystkim ustalono:

- a) W zakresie ochrony powierzchni ziemi i gleb na terenie miasta Świdwin należy dokładnie określić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego warunki zgody na zmianę ukształtowania terenu lub jej zakaz. Powinno się dążyć do wprowadzania, odtwarzania zadrzewień śródpolnych służących ochronie gleb przed erozją wietrzną i poprawie stosunków mikroklimatycznych i biocenotycznych, wprowadzać odpowiednie technologie podczyszczające dla wód opadowych z powierzchni zanieczyszczonych (m.in. parkingów) jak również promować rolnictwo ekologiczne dla minimalizacji degradacji gleb i ich zanieczyszczeniem. W zakresie gospodarki mas ziemnych należy dopuścić zagospodarowanie mas ziemnych pochodzących z wykopów, o dopuszczalnej zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub w ziemi na działce budowlanej poprzez wykorzystanie ich do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej inwestycjom lub wywóz mas ziemnych poza działkę budowlaną, zgodnie z przepisami odrębnymi. Powinno się wprowadzić rekultywację gruntów zdegradowanych i zdewastowanych, jeśli takie występują lub wystąpią w kierunku rolnym lub leśnym.
- b) w zagospodarowaniu terenów należy dążyć do ochrony jakości wód podziemnych i powierzchniowych poprzez dostosowanie w miarę możliwości, ze względu na ochronę wód podziemnych, lokalizacji nowych obiektów do struktur hydrogeologicznych. Należy stosować strefy buforowe – filtry biologiczne (pasy zieleni i zadrzewienia) wzdłuż cieków i brzegów zbiorników wodnych, w przypadku lokalizacji obiektów budowlanych na terenach do nich przylegających. Nakazuje się maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń (przede wszystkim substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych oraz objęcie

wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni. Jako działania ochronne wskazuje się rozbudowę i modernizację ujęć wody i sieci wodociągowej, rozbudowę i odpowiednią modernizację miejskiej oczyszczalni ścieków, wprowadzenie kompleksowych rozwiązań odprowadzania wód opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami z zastosowaniem odpowiednich technologii i urządzeń, zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody zmierzających do przeciwdziałania skutkom suszy. Należy zachować wysoką dbałość o wszelkie formy naturalnej retencji wodnej występujące na terenie miasta tj. torfowiska, obszary bagienne, niewielka retencja leśna, retencja glebowo – gruntowa, retencja dolin rzecznych, retencja niewielkich akwenów (stawy, oczka wodne). Ponadto należy rozbudować i zmodernizować sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej, wydzielić kanalizację deszczową. Zaleca się budowę osadników i separatorów wód opadowych i roztopowych na wylotach sieci deszczowej do odbiorników oraz dopuszczenie na obszarach przewidzianych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzanie ścieków do szczelnych szamb lub przydomowych oczyszczalni ścieków tylko jako rozwiązania tymczasowego.

- c) w zakresie ochrony powietrza do zadań miasta należy zapewnienie dbałości o utrzymanie dobrej jakości powietrza atmosferycznego. Dlatego też na terenie miasta Świdwin należy dążyć do ograniczenia emisji zanieczyszczeń jak i ciepła do atmosfery poprzez realizację Programu Niskiej Emisji dla miasta Świdwin, dalszą realizację ustaleń uchwały „antysmogowej” (tj. uchwały nr XXXV/540/18 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 26 września 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa zachodniopomorskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw) i uwzględnienie założeń w/w uchwały w ustaleniach miejscowych planów. W zakresie zaopatrzenia w ciepło i w energię elektryczną dla nowych i modernizowanych obiektów budowlanych należy promować wykorzystywanie energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii np. energii słonecznej, pomp ciepła. Dla obiektów usługowych oraz mieszkalnych wielorodzinnych należy dopuścić lokalizację urządzeń wykorzystujących odnawialne źródła energii o mocy przekraczającej 40kW, lecz nie więcej niż 500 kW. Należy wprowadzić wydzielone tereny dopuszczające produkcję energii odnawialnej – elektrowni słonecznej o mocy powyżej 500kW. Należy dążyć do poprawy efektywności energetycznej budynków, wprowadzając termomodernizację istniejących obiektów budowlanych, w tym budynków użyteczności publicznej, i promować budowę budynków pasywnych. Należy zmodernizować sieć ciepłowniczą oraz z wybudować przyłącza i węzły cieplne, a także zintensyfikować ruch rowerowy i zlikwidować bariery techniczne i tworzyć nowe ścieżki pieszo-rowerowe.

- d) ustalono również zasady ochrony krajobrazu, która polega na świadomym kształtowaniu przestrzeni poprzez podkreślanie miejsc atrakcyjnych, takich jak: panoramy, punkty widokowe i dominanty krajobrazowe, oraz włączanie ich w system miejski poprzez wprowadzanie elementów antropogenicznych w sposób harmonizujący ze środowiskiem naturalnym.

Kształtowanie i ochrona krajobrazu przyrodniczego terenów miasta Świdwin znajdującego się w całości w obszarze OKK 12 „Dolina Regi” prowadzone być powinno poprzez:

- ochronę i zachowanie punktów widokowych i innych krajobrazów rzecznych,
- ochronę i rewitalizację rzecznych budowli hydrotechnicznych wraz z dopuszczeniem w nich nowych funkcji rekreacyjno-sportowych,
- tworzenie nowych szlaków turystyczno-historycznych oraz szlaku kajakowego,
- podkreślenie terenów eksponowanych, punktów widokowych i parkowych, z włączeniem ich w system połączeń pieszych i rowerowych,
- ograniczenie lokalizacji na całym obszarze miasta obiektów wymagających makroniwelacji i znacznych przekształceń topografii terenu,

- nadawanie obiektom kubaturowym oraz naziemnym urządzeniom infrastruktury technicznej form architektonicznych, które będą harmonizować z otoczeniem,
- ochronę historycznego układu siatki ulic i przestrzeni publicznych,
- utrzymanie i ochronę istniejącej zieleni miejskiej (parków, zieleńców, nieczynnych cmentarzy i terenów zieleni osiedlowej),
- nałożenie szczególnej ochrony na korytarz zieleni miasta (uksztaltowany wzdłuż doliny rzeki Regi).

Dodatkowo szczególne walory estetyczno krajobrazowe pełnią zadrzewienia śródpolne, przyzagrodowe i przydrożne nie będące zbiorowiskami leśnymi. Są to naturalne bufony środowiskowe służące stabilności krajobrazu. Należy również przy sporządzaniu planów miejscowych w miarę możliwości uwzględnić ich zachowanie i ochronę.

Na chwilę opracowywania studium Miasta Świdwin województwo zachodniopomorskie nie jest w posiadaniu odpowiedniego audytu krajobrazowego – z tego względu nie podejmuje się dodatkowych ustaleń w tym zakresie.

e) w zakresie terenów leśnych i zwartych terenów zadrzewionych i zakrzewionych, w tym podlegających ochronie, ustalono zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni:

- utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych z całkowitym zakazem zabudowy pomiędzy terenami zurbanizowanymi w formie korytarzy zieleni,
- wprowadzenie zalesień,
- zachowanie odległości zabudowy od akwenów wodnych, pozwalającej utrzymać równowagę ekologiczną,
- zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów rekreacyjnych,
- w miarę możliwości przestrzennych stosowanie zasady omijania istniejących drzew przydrożnych przy projektowaniu, budowie i przebudowie dróg, po uprzedniej inwentaryzacji,
- bezwzględną ochronę pomników przyrody,
- bezwzględną ochronę drzewostanów większych skupisk zieleni o charakterze parkowym,
- prowadzenie regularnej odbudowy i konserwacji rowów melioracyjnych, w celu podtrzymania lub przywrócenia bogactwa flory wodnej, błotnej i zmienno-wilgotnej,
- stałe uzupełnianie ubytków drzewostanu na terenach ogrodów prywatnych przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej oraz na terenach parków, zieleńców i placów publicznych,
- rozważenie systemu zielonych dachów na obiektach użyteczności publicznej (w tym przystankach).

f) Ponadto ustalono przestrzeganie zasad ochrony obiektów i obszarów cennych przyrodniczo objętych formami ochrony przyrody na podstawie przepisów szczególnych, do których należą: Obszar Natura 2000 Dorzecze Regi PLH320049 oraz pomniki przyrody wymienione w tabeli - dział II Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego pkt 3.3. W Studium uwzględniono wynikające z tego faktu uwarunkowania i ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym oraz uwidoczniono granice Specjalnego Obszaru Ochrony. Dodatkowo do objęcia ochroną przyrody wskazano obszary i formy znajdujące się w części lub w całości na terenie miasta Świdwin, tj. rezerwat przyrody „Bukowiec”, którego celem ochrony jest zachowanie kompleksu lasów gradowych i buczyn na skarpie rynny polodowcowej, zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Brzeźno”, obejmujący polodowcowy krajobraz z rynną subglacjalną z ekosystemami torfowisk mszarnych i łądowiejących jezior, użytki ekologiczne: „Świdwińskie Torfowisko”, którego celem jest ochrona cennego dla zachowania bioróżnorodności zbiornika dystroficznego wraz z torfowiskiem i przyległymi wilgotnymi łąkami, „Grądek”, którego celem ochrony jest torfowisko niskie z otwartymi powierzchniami wód płynących i lokalnymi wodami stagnującymi, „Żwirowisko”, którego celem ochrony jest śródpolny ekosystem wodny z otwartą powierzchnią wody i mozaiką zbiorowisk wodno-bagiennych, „Tatarakowe jeziorko”, którego celem ochrony jest śródpolne

oczko wodne z otwartym lustrem wody wraz ze zbiorowiskami roślinności wodnej i bagiennej, oraz pomniki przyrody: lipę drobnolistną zlokalizowaną przy ul. Wiejskiej, dwa dęby szypułkowe zlokalizowane przy ul. Potczyńskiej 18 oraz na terenie lasu, a także buk pospolity zlokalizowany przy drodze śródpolnej do Dóbr Rycerskich.

- g) Dla miasta Świdwin są określone zasady zagospodarowania, które mają na celu ograniczenie antropopresji na wyżej wymienione obszary chronione, w szczególności zahamowanie negatywnego oddziaływania na przyrodę i krajobraz człowieka, korzystającego z tych walorów. Zostały wprowadzone zapisy dla całego obszaru miasta Świdwin zakazu lokalizacji ferm zwierząt futerkowych. Dla poszczególnych obszarów chronionych:

Obszar Natura 2000 „Dorzecze Regi” (PLH 320049):

- wymogi wynikające z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r., poz. 916), w szczególności zapisy dotyczące ochrony gatunkowej, a także zapisy art. 33 ust. 1, które zabraniają podejmowania działań mogących, odrębnie lub w kumulacji z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000,
- zapisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dorzecze Regi (PLH320049) (Dz. U. z 2022 r., poz. 85),
- zapisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2012 r., poz. 81).
- zapisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183).

Pomników przyrody:

- wymogi wynikające z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w szczególności zapisy art. 40 ust. 2, który określa, że „a terenach niezabudowanych, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ludzi lub mienia, drzewa stanowiące pomniki przyrody podlegają ochronie aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu,
- zapisy uchwały nr XXXVII/299/01 Rady Miasta Świdwin z dnia 29 listopada 2001 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody z późniejszymi zmianami,

Zapisy Studium na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 840) określają również zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków znajdujących się na terenie miasta Świdwin. W szczególności znalazły się zasady ochrony dla: obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków, obiektów i obszarów ujętych w gminnej ewidencji zabytków oraz strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej, wyznaczonej na rysunku Studium. Dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków ustalono, że wszelkie prace budowlane, konserwatorskie, renowacyjne i rewitalizacyjne przy obiektach i na terenach wpisanych do rejestru zabytków wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego, wydanego przez właściwego miejscowo konserwatora zabytków. Ponadto dla tych obiektów zakazuje się lokalizacji wszelkich inwestycji mogących przyczynić się do pogorszenia wyglądu obiektów i zespołów budowlanych, a także osi widokowych na te obiekty i zespoły, które również mogą silnie ingerować w krajobraz kulturowy oraz których funkcja nie jest dostosowana do charakteru otoczenia zabytkowego ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji typu: elektrownie wiatrowe, stacje bazowe cyfrowej telefonii komórkowej, reklamy wielkoformatowe. Wszelkie prace sanacyjno-porządkowe i wycinki drzew na terenach zabytkowych parków, a także wydzielania działek i lokalizacja nowych obiektów wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego, wydanego przez właściwego miejscowo konserwatora zabytków. Ponadto należy dążyć do określenia w miejscowych planach zasad zagospodarowania, które będą nie zakłócać wglądu na eksponowany zabytek (np. zakaz zabudowy, zakaz nasadzeń drzew) oraz zaleca się określić strefę widokową w celu zachowania (przywrócenia) historycznej panoramy lub ekspozycji zabytku (obiektu lub obszaru) i odpowiedniego zagospodarowania otoczenia

zabytku. Dla obiektów i obszarów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków przewidziano w Studium... konieczność opiniowania z właściwymi służbami konserwatorskimi działań inwestycyjnych w zakresie prowadzenia prac ziemnych, przebudowy, rozbudowy, a także ewentualnej zmiany funkcji, utrzymania w miarę możliwości istniejących podziałów nieruchomości oraz zachowania lub w uzasadnionych przypadkach odtworzenia bryły historycznego budynku i kształtu dachu. W przypadku budynków z elewacjami ceglany lub z dekoracją architektoniczną należy wprowadzić zakaz zastosowania zewnętrznego ocieplenia ścian. Zakazuje się także zastosowania blachy dachówkopodobnej lub gontu papowego jako pokrycia dachu, a odnośnie kolorystyki elewacji wprowadza się nakaz nawiązywania do historycznych tendencji kolorystycznych występujących na danym terenie. Wszelkie prace budowlane, konserwatorsko-restauratorskie mające wpływ na zmianę wyglądu zewnętrznego obiektów trzeba uzgodnić z właściwym miejscowym konserwatorem zabytków. Dodatkowo należy dostosować nową zabudowę do historycznej kompozycji przestrzennej, w zakresie usytuowania, skali i bryły oraz nawiązanie formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej. Należy wykluczyć zabudowę zakłócającą ekspozycję zabytku, wykluczyć lokalizację obiektów o formach i kubaturze obcych historycznie oraz określić zasady zagospodarowania (poprzez np. zakaz zabudowy, zakaz nasadzeń drzew, zakłócających wgląd na eksponowany zabytek). Dla obszaru wpisanego do rejestru zabytków - terenu Starego Miasta określono obowiązek bezwzględnej ochrony historycznej substancji i rozplanowania sieci ulicznej, pełną ochronę historycznej struktury i układu ulic oraz obiektów zabytkowych. Ponadto zaleca się sporządzenie odrębnego historyczno-urbanistycznego opracowania dla obszaru śródmiejskiego, a zabudowa jak i wszelka jej dotychczasowa zmiana powinna być dostosowana do historycznego otoczenia i nie naruszać istniejącego układu urbanistycznego i komunikacyjnego. Zaleca się także rewaloryzację zespołów zabudowy z przełomu wieków (szczególnie w „otulinie” śródmiejskiej) oraz rewitalizację kwartałów historycznej zabudowy.

Dodatkowo odnośnie nowej zabudowy w sąsiedztwie obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków wprowadzono zapisy, które winny zostać uwzględnione na etapie projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego: konieczność dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej, w zakresie usytuowania, skali i bryły oraz nawiązanie formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej; w przypadku inwestycji stosowanie wyłącznie takich form, które stanowią rozszerzenie lub uzupełnienie charakterystycznego wyrazu architektonicznego istniejących obiektów podlegających ochronie konserwatorskiej; utrzymanie w miarę możliwości istniejących podziałów nieruchomości, w przypadku konieczności wprowadzenia podziałów wtórnych to należy dążyć do utrzymania możliwie jak największych powierzchni działek powstających w wyniku podziału nieruchomości; obowiązek zachowania historycznego układu przestrzennego, w zakresie rozplanowania dróg, ulic, placów, linii zabudowy, kompozycji wewnątrz urbanistycznych i kompozycji zieleni; zachowanie charakteru, wyrazu architektonicznego i w miarę możliwości funkcji budynków podlegających ochronie konserwatorskiej; zachowanie proporcji wysokościowych, dotyczących szczególnie lokalizacji dominant, uwzględnienie osi widokowych na obiekty zabytkowe oraz dostosowanie nowej zabudowy do historycznej wartości kulturowych.

Do zasad ochrony zabytków archeologicznych włączono stanowiska archeologiczne, ujęte w rejestrze zabytków oraz w gminnej ewidencji zabytków oraz ich strefy: pełnej ochrony archeologicznej – konserwatorskiej, wykluczająca wszelką działalność inwestycyjną i inną, częściowej ochrony stanowisk archeologicznych, dopuszczająca inwestowanie pod określonymi warunkami oraz ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, polegająca na prowadzeniu interwencyjnych badań archeologicznych w przypadku podejmowania prac ziemnych. Dla strefy pełnej ochrony wprowadzony został zakaz wszelkiej działalności inżynierskiej, budowlanej i innej związanej z pracami ziemnymi (np. kopanie studni, melioracja, karczunek i nowe nasadzenia drzew) poza badaniami archeologicznymi oraz pracami zabezpieczającymi zabytek przed zniszczeniem, prowadzonymi na zasadach określonych przepisami odrębnymi dot. Ochrony zabytków. Wprowadzony został obowiązek pełnego zachowania istniejącego układu topograficznego terenu. Dla strefy częściowej i ograniczonej ochrony wprowadzony został obowiązek współdziałania w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami

ziemnymi z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków. Obowiązuje ponadto przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na zasadach określonych przepisami odrębnymi dot. Ochrony zabytków dla strefy częściowej ochrony na obszarze strefy, wyprzedzających rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją zamierzenia, a dla strefy ograniczonej ochrony na terenie objętym realizacją prac ziemnych.

Na chwilę obecną Miasto Świdwin nie jest w posiadaniu dóbr kultury współczesnej – z tego względu nie podjęto się dodatkowych ustaleń w studium.

W zapisach Studium uwzględnia się również kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. W zakresie obsługi komunikacją samochodową ustalono m.in., że:

- 1) dla miasta Świdwin przewiduje się rezerwę terenową pod budowę drogi obwodowej klasy głównej – ramy komunikacyjnej miasta w celu odciążenia w sposób znaczący ruchu komunikacyjnego dróg wojewódzkich – o znaczeniu ponadlokalnym. Budowa ramy komunikacyjnej zwiększy przepustowość dróg, usprawni lokalną łączność komunikacyjną, poprawi bezpieczeństwo, komfort akustyczny Śródmieścia,
- 2) konieczna jest modernizacja, rozbudowa i przebudowa poszczególnych istniejących dróg gminnych miasta w celu usprawnienia dostępności terenów już zainwestowanych i rozwojowych,
- 3) parametry techniczne należy przyjąć odpowiednio dla drogi zgodnie z klasą techniczną zawartą w wymogach rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie,
- 4) Dla dróg wojewódzkich zaleca się parametry techniczne właściwe dla dróg klasy technicznej głównej (G) lub zbiorczej (Z). Dostępność terenu do dróg wojewódzkich należy zapewnić w miarę możliwości wewnętrznymi układami komunikacyjnymi, połączonymi z tą drogą poprzez drogi niższej kategorii, a w przypadku ich braku bezpośrednio z drogi wojewódzkiej, za pomocą istniejących zjazdów. Dopuszcza się przebudowę włączy do drogi wojewódzkiej (skrzyżowań i zjazdów) na warunkach określonych przez zarządcę drogi. Przy lokalizacji nowych, bezpośrednich włączy (skrzyżowań i zjazdów publicznych) do drogi wojewódzkiej, należy uwzględnić rozwiązania techniczne, pozwalające zapewnić bezpieczeństwo wszystkim użytkownikom ruchu drogowego.
- 5) Dla dróg powiatowych wskazuje się parametr właściwy dla dróg klasy technicznej zbiorczej (Z) i lokalnej (L). Obsługę komunikacyjną terenów w pobliżu dróg powiatowych powinno się zapewnić poprzez sieć dróg miejskich lub wewnętrznych. Powinno się maksymalnie ograniczyć realizację nowych zjazdów na działki budowlane bezpośrednio z drogi powiatowej. W przypadku zjazdu z drogi powiatowej na tereny nieruchomości wymagane jest zezwolenie odpowiedniego zarządcy drogi.
- 6) Zachowuje się przebieg dróg gminnych oraz dopuszcza się lokalizację nowych w miarę potrzeb. Uzupełniający układ komunikacyjny stanowią drogi klasy dojazdowej – drogi gminne i drogi wewnętrzne. Są to drogi częściowo niezdefiniowane na rysunku studium, a ich dokładny przebieg powinien zostać określony na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Dla dróg wewnętrznych zaleca się stosowanie parametrów jak dla dróg publicznych klasy technicznej dojazdowej.
- 7) Ponadto ustalono zasady zagospodarowania terenów komunikacji dla poszczególnych rodzajów dróg, m.in.:
 - a) dla dróg wojewódzkich lokalizować obiekty budowlane, w tym budynki oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) zakaz lokalizacji parkingów w pasach drogowych dróg wojewódzkich,
 - c) dla dróg powiatowych należy przyjmować parametry techniczne właściwe dla danej klasy drogi, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1643). Obiekty

budowlane przy drodze powiatowej lokalizować w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej 8 m (nie dotyczy zwartej zabudowy śródmiejskiej), a w szczególnie uzasadnionych przypadkach usytuowanie obiektów budowlanych w odległościach mniejszych niż wyżej wymienione może nastąpić wyłącznie za zgodą zarządcy drogi. Zjazdy z drogi powiatowej na tereny nieruchomości oraz lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego wymagają zezwolenia zarządcy drogi.

- d) zjazdy publiczne i indywidualne powinny spełniać wymagania określone odpowiednio w § 78 i § 79 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1643, tekst jednolity),
- e) Parametry dla dróg gminnych przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1643, tekst jednolity) jak dla dróg klasy lokalnej (L), dojazdowej (D) lub wyjątkowo klasy zbiorczej (Z) w zależności od potrzeb lokalnych;
- f) Lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- g) Przewiduje się, konieczność wyznaczenia w miejscowych planach terenów wzdłuż dróg wojewódzkich poza ich pasem drogowym na prowadzenie infrastruktury technicznej nie związanej z funkcjonowaniem dróg (jak: kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa itp.). Dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej w istniejącym pasie drogowym celem przejścia poprzecznego lub celem wykonania przyłącza do istniejących urządzeń zgodnie z przepisami odrębnymi.

W projekcie Studium wskazany jest rozwój sieci dróg pieszych i rowerowych lub pieszo-rowerowych. Obecnie istniejące szlaki turystyczne pieszo-rowerowe powinny zostać zachowane, natomiast sieć tras rowerowych wzdłuż samochodowych ciągów komunikacyjnych powinna być w miarę możliwości przestrzennych rozwijana, również ze względów turystyczno-rekreacyjnych, by zwiększyć atrakcyjność gminy. Priorytet powinny mieć rozwiązania maksymalnie rozdzielające ruch kołowy od pieszego i rowerowego. Przy przebudowie, rozbudowie lub budowie układów drogo-ulicznych należy minimalizować potencjalne kolizje w miejscach styku ruchu pieszego i rowerowego i innymi użytkownikami dróg. Wskazuje się na stopniową modernizację ciągów pieszych służących połączeniu głównych atrakcji turystycznych i architektonicznych miasta.

W zakresie komunikacji kolejowej przewidywana jest modernizacja linii kolejowej nr 202 Stargard – Gdańsk Główny przebiegająca przez miasto Świdwin, polegająca głównie na budowie drugiego toru z możliwą zmianą geometrii linii i możliwością pozyskania części działek gruntowych dla potrzeb inwestycji. Zaleca się poprawę jakości transportu zbiorowego. Należy doskonalić pod względem ilościowym i jakościowym ofertę transportu publicznego (autobusowego) poprzez poszerzenie jego zasięgu, dostępności i częstotliwości połączeń. Nie przewiduje się natomiast zmiany lokalizacji dworca PKP ani PKS ani modyfikacji linii kolejowej lokalnego połączenia – Dworzec – Lotnisko.

W zakresie komunikacji lotniczej konieczne jest zachowanie bezkolizyjnej funkcjonalności lotniska 21 Bazy Lotnictwa Taktycznego użytkowanego przez Jednostkę Wojskową 3294 Świdwin – w związku z tym wskazuje się na utrzymanie ograniczeń zabudowy i zagospodarowania terenu w obszarze powierzchni ograniczających lotnik i lądowisk.

W zakresie zaopatrzenia w wodę, do najważniejszych zadań na terenie miasta Świdwin należy ochrona zasobów wodnych, zwłaszcza wokół ujęć wód. W zakresie gospodarki wodnej ustala się następujące kierunki: zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej, zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych – zgodnie z przepisami odrębnymi, budowa nowych odcinków, oraz

utrzymanie i modernizację istniejących sieci wodociągowej, zakaz wydawania zezwolenia na wykonanie nowych studni dla nowych obiektów przemysłowych, zakładowych i komunalnych, wykonanie centralnego ujęcia wody wraz ze stacją wodociągową, systemem głównej sieci wodociągowej i zbiorników wyrównawczych. Istniejące zasoby regionalne miasta zabezpieczają spodziewane zapotrzebowanie w wodę.

Głównym założeniem po zwodociągowaniu wszystkich terenów położonych na obszarze miasta Świdwin jest ciągła modernizacja (w tym rozbudowa) ujęć wód i stacji uzdatniania wody jak również modernizacja i rozbudowa sieci wodociągowej mająca na celu usprawnienie zasilania w wody.

Zakłada się docelowy pobór wody do celów bytowo-gospodarczych i przemysłowych z sieci wodociągowej. Natomiast zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru dla jednostek osadniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Planowane rozwiązania przestrzenne w zakresie gospodarki ściekowej powinny uwzględniać:

- konieczność modernizacji i rozbudowę miejskiej oczyszczalni ścieków wraz z przebudową kolektora sanitarnego DN 600 przy ul. Sportowej celem przekształcenia typu oczyszczalni na mechaniczno-biologiczną, która będzie dostosowana do wymogów usuwania podwyższonych związków azotu i fosforu dla aglomeracji powyżej 10 000 RLM,
- budowę nowej i modernizację istniejącej zbiorczej kanalizacji sanitarnej i deszczowej eliminującej w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych;
- objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni;
- w szczególnych przypadkach dopuszczenie na obszarach przewidzianych w studium do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzenia ścieków do bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe oraz przydomowych oczyszczalni ścieków tylko jako rozwiązania tymczasowego;
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania wód opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami. Przewiduje się, że ścieki bytowe i komunalne odprowadzane będą docelowo do kanalizacji sanitarnej.

W zakresie ścieków przemysłowych przewiduje się, że będą one odprowadzane do kanalizacji sanitarnej po odpowiednim podczyszczeniu – zgodnie z przepisami odrębnymi. W przypadku lokalizacji zakładów odprowadzających ścieki przemysłowe o zanieczyszczeniach przekraczających dopuszczalne normy dla ścieków komunalnych należy na terenie działki inwestora pobrać podczyszczalnię ścieków przemysłowych.

W zakresie kanalizacji deszczowej i melioracji ustalono, że docelowo, dla odwodnienia ulic i placów umocnionych na intensywnej zabudowie miejskiej powinno się przewidzieć wyłącznie sieć kanalizacji deszczowej. Dla ulic położonych na obrzeżach miasta, ciągów pieszo rowerowych, ulic niepublicznych, czy małych ulic dojazdowych należy przewidzieć odwodnienie w sposób niekonwencjonalny, tj. poprzez budowę nawierzchni przepuszczalnych, rowów żwirowych lub odkrytych, czy rynsztoków przykrawężnikowych stosownie do podłoża, zagospodarowanie terenu i stosunków gruntowo-wodnych. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów działek budowlanych o funkcji usługowej i produkcyjnej, w zależności od warunków i możliwości powinny być odprowadzone do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej lub zagospodarowywane w indywidualny sposób, tzn. w razie braku możliwości odprowadzenia do kanalizacji deszczowej dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Przy czym odprowadzanie wód opadowych z powierzchni „czystych” jak powierzchnie dachów wskazuje się na odprowadzanie wód na własny teren nieutwardzony. Natomiast na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową należy dążyć do maksymalnego retencjonowania wód opadowych i roztopowych z możliwością wtórnego ich wykorzystania do celów bytowo-gospodarczych. Wskazuje się dla terenów

mieszkaniowych jednorodzinnych odprowadzanie wód opadowych na własny nieutwardzony teren. Zaleca się stosowanie rozwiązań zmierzających do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększenie małej retencji wodnej oraz wdrożenie proekologicznych metod retencjonowania wody i jej naturalnej ewaporacji.

Wody opadowe lub roztopowe z powierzchni wymagających, zgodnie z przepisami odrębnymi, podczyszczenia należy wprowadzać do sieci lub gruntu po zastosowaniu odpowiednich urządzeń lub instalacji podczyszczających.

Jednocześnie w zakresie ograniczeń w zabudowie wynikających z przebiegu infrastruktury technicznej ustalono w projekcie Studium, że w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić w zagospodarowaniu terenów wymagań i ograniczeń technicznych wynikających z przebiegu istniejących i projektowanych sieci i obiektów infrastruktury technicznej. Przy czym dla:

- 1) elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej - dla terenów wokół projektowanych i istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego (110kV), średniego (15kV) oraz niskiego (0,4kV) napięcia należy wyznaczyć pasy ochrony funkcyjnej (pasy technologiczne), dla których obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi oraz uwzględniać ograniczenia wynikające z tych przepisów.
- 2) dla nowoprojektowanych sieci gazowych niskiego i średniego ciśnienia należy wyznaczyć w miejscowych planach strefy kontrolowane o szerokości zgodnej z przepisami odrębnymi oraz uwzględniać ograniczenia wynikające z tych przepisów. Strefa kontrolowana to obszar wyznaczony po obu stronach osi gazociągu, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem gazu ziemnego podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłowe użytkowanie gazociągu. Na obszarze strefy kontrolowanej gazociągu obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu wynikające z przepisów odrębnych tj. nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz nie powinna być podejmowana żadna działalność mogąca zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.
- 3) dla infrastruktury wodociągowej należy uwzględnić strefę ochronną zgodnie z przepisami odrębnymi oraz uwzględniać ograniczenia wynikające z tych przepisów. Na terenie miasta wyznaczone zostały strefy ochrony bezpośredniej dla istniejących dziewięciu głównych ujęć wody, dla których obowiązują ustalenia dotyczące: odprowadzania wody opadowej w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody, zagospodarowania terenu zielenią, nakazu odprowadzania poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieków z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody, nakazu ograniczenia do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody, nakazu ogrodzenia terenów strefy i umieszczenia na ogrodzeniu tablic zawierających informację o ustanowieniu strefy ochronnej, zakazu wstępu osób nieupoważnionych, zakazu użytkowania gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją wody, zakazu niszczenia, uszkodzenia lub przemieszczania tablic zawierających informację o ustanowieniu strefy ochronnej i zakazie wstępu osób nieupoważnionych.
- 4) dla infrastruktury kanalizacyjnej należy uwzględnić strefę ochronną, tj. teren wolny od zabudowy stałej i tymczasowej oraz zadrzewiania: dla kanałów (niezależnie od średnicy przewodu) - po 2,5 m od osi kanału w obie strony,
- 5) dla miejskiej biologicznej oczyszczalni należy uwzględnić strefę sanitarną.
- 6) dopuszcza się i zaleca na terenie miasta Świdwin lokalizowanie instalacji produkującej energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 40kW z wyłączeniem biogazowni, lokalizowanie instalacji fotowoltaicznych o mocy nie przekraczającej 500kW na dachach budynków usługowych, produkcyjnych, magazynowych i mieszkaniowych wielorodzinnych oraz lokalizowanie instalacji fotowoltaicznych o mocy przekraczających 500kW na terenach produkcji energii odnawialnej – elektrowni słonecznej o mocy powyżej 500 kW (oznaczonych symbolem PO), przy czym przy budowie takiej instalacji należy zapewniać w trakcie budowy, użytkowania/eksploatacji

- zachowanie odległości od osi linii elektroenergetycznej, będącej częścią sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej. W pasach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sytuowania instalacji fotowoltaicznych sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii wg przepisów odrębnych.
- 7) dla infrastruktury komunikacyjnej w przypadku lokalizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi należy zachować odległość 8 m od ogólnodostępnej drogi wojewódzkiej albo powiatowej oraz 6 m od ogólnodostępnej drogi gminnej – zgodnie z wymaganiami ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1376 ze zm.), przy czym powyższe obiekty budowlane należy lokalizować na terenach poza zasięgiem uciążliwości związanych z hałasem komunikacyjnym, zachowując dla nich dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określone w przepisach odrębnych albo w ich zasięgu, pod warunkiem zastosowania przez inwestorów środków technicznych dla wznoszonych obiektów pozwalających na zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonego w tych przepisach oraz w Polskich Normach. Ponadto w związku z występowaniem lotniska należy uwzględnić strefy oddziaływania w zakresie ponadnormatywnych poziomów hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrzne: strefa „A” o poziomie hałasu powyżej 55 dB, w której zakazuje się lokalizacji zabudowy związanej ze stałym pobytem ludzi (w tym zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego), szpitali, domów opieki społecznej, zabudowy związanej z czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz terenów rekreacyjno – wypoczynkowych, strefa „B” o poziomie hałasu pomiędzy 50 a 55 dB, w której nie jest wskazana lokalizacja nowej zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, przy czym, w przypadku lokalizacji w/w zabudowy wymagane odpowiednie zabezpieczenia technologiczne w celu ochrony przed skutkami ponadnormatywnego hałasu oraz zakazuje się lokalizacji nowych terenów rekreacyjno – wypoczynkowych, szpitali, domów opieki społecznej oraz nowej zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, strefa „C” o poziomie hałasu pomiędzy 45 a 50 dB, w której zakazuje się lokalizacji szpitali, domów opieki społecznej, a w przypadku lokalizacji nowej zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży wskazane odpowiednie zabezpieczenia technologiczne obiektu w celu ochrony przed skutkami ponadnormatywnego hałasu. Istniejące lotnisko powoduje także zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń o bezwzględnej wysokości zabudowy od > 119,21 m n.p.m. w północno zachodniej części miasta do > 266,0 m. n.p.m. w południowych granicach miasta.
- 8) dla infrastruktury kolejowej ogranicza się lokalizację zabudowy oraz innych obiektów (w tym dróg) do odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, przy czym obostrzeń tych nie stosuje się do obiektów budowlanych przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy, w tym do dróg pieszych i rowerowych, oraz do budynków lub budowli istniejących, stanowiących zabytki w rozumieniu przepisów odrębnych. Dodatkowo wyklucza się sytuowanie budynków, budowli, drzew i krzewów oraz wykonywanie robot ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych w odległości zakłócającej ich eksploatację, działanie urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także powodującej zagrożenie bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Roboty ziemne mogą być wykonywane w odległości nie mniejszej niż: 4 m od granicy obszaru kolejowego, przy czym ich wykonywanie w odległości od 4 do 20 m od granicy obszaru kolejowego należy każdorazowo uzgadniać z zarządcą infrastruktury. Należy również wykluczyć rozwiązania odwodnieniowe obiektów w sąsiedztwie linii kolejowej związane z odprowadzeniem wód opadowych na tereny kolejowe i korzystania z kolejowych urządzeń odwadniających oraz możliwość wprowadzania nieoczyszczonych i oczyszczonych ścieków bytowych na tereny kolejowe. Na etapie sporządzania miejscowych planów należy również uwzględnić iż minimalne odległości od obszaru kolejowego dla budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży

powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach.

W zakresie kierunków i zasad kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej wskazano w Studium, że w mieście Świdwin zachowanie i użytkowanie rolnicze parceli objętych uprawą rolną dotyczy głównie wschodniej części miasta Świdwin. Dążąc do zwiększenia wydajności i optymalizacji produkcji rolniczej wraz z dbałością o środowisko przyrodnicze zaleca się: ochronę gleb o wysokiej klasie bonitacyjnej (klas I-III), zahamowanie procesów dewastacyjnych gleb, na których prowadzone są uprawy rolne, wprowadzenie i utrzymanie zadrzewień przydrożnych i śródpolnych zapobiegające wietrznej erozji gleb, regulację systemu retencji wód w oparciu o istniejącą sieć zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych i rzek, poprzez zastosowanie melioracji odwadniająco-nawadniającej, stosowanie odpowiednich i bezpiecznych dla środowiska zabiegów agrotechnicznych, w tym promowanie rolnictwa ekologicznego, wprowadzenie zakazu stosowania azotowych nawozów i środków ochrony roślin na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, uściślenie wzajemnych powiązań z przetwórstwem rolno-spożywczym, a także wspieranie rozwoju przedsiębiorstw produkujących zdrową żywność, utrzymanie funkcji rolniczej na terenach oznaczonych w studium symbolem PO w przypadku braku lokalizacji farm fotowoltaicznych lub ich likwidacji. Intensyfikacja rolnictwa może powodować zagrożenie wprowadzenia negatywnych zmian w środowisku przyrodniczym. Wobec tego należy jednocześnie wykorzystywać nowoczesne technologie agrotechniczne o niższej emisji zanieczyszczeń.

W zakresie kierunków i zasad kształtowania przestrzeni leśnej wskazano w Studium na działania oparte o plany urządzania lasów dostosowane do poszczególnych warunków siedliskowych i ukierunkowane w stronę ochrony ekosystemów leśnych zarówno przed czynnikami zewnętrznymi (w tym ochronę obrzeży lasów jako jej naturalnej osłony) jak i przed degradacją wewnętrzną struktury leśnej (m.in. poprzez wprowadzenie nowych nasadzeń na obszarach z drzewostanem). Przy wprowadzaniu zalesień należy dążyć do nasadzeń drzew liściastych, które charakteryzują się zwiększoną odpornością na zanieczyszczenia i większą zdolnością retencyjną. Z uwagi na walory krajobrazowe i ekologiczne, powinna być przestrzegana zasada ciągłości systemu przestrzennego lasów. Dla miasta Świdwin przewiduje się zwiększanie areалу lasów na obszarze miasta poprzez dolesianie – zwłaszcza terenów przyległych do istniejących kompleksów leśnych i grunty V i VI klasy bonitacyjnej, terenów ochronnych wokół terenów zamkniętych lotniska wojskowego. Natomiast dla istniejących terenów leśnych przewidziano pełną ochronę obszarów lasów należących do Nadleśnictwa Świdwin tworzących kompleks lasów ochronnych w rejonie Dóbr rycerskich i jeziora Bukowiec, budowę szlaków turystycznych, ścieżek rowerowych i miejsc odpoczynku oraz innych obiektów ułatwiających ruch turystyczny w połączeniu z wyznaczonym w studium korytarzem zieleni, zagospodarowanie lasów jako terenów rekreacji, nie kolidującego z zasadami ochrony i nie zagrażającego walorom przyrodniczym lasu oraz ograniczenie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. W przypadku dolesień należy dążyć do wyrównania granicy rolno-leśnej oraz łączenia izolowanych enklaw leśnych.

Tereny lasów wykorzystywane rekreacyjnie winne być wyposażone w odpowiednią infrastrukturę, która w znacznym stopniu ograniczy nadmierną i niepotrzebną dewastację podłoża leśnego, drzewostanu i pozostałej roślinności występującej w lesie. Tym samym, by zapewnić należytą ochronę gruntów leśnych, koniecznym jest wyznaczenie na ich obszarze dogodnych dróg pieszych, szlaków turystyczno – rekreacyjnych oraz urządzenie i wyposażenie leśnych parkingów samochodowych jak i samych miejsc wypoczynku dla ludności.

Pozytywnie należy ocenić zapisy uściślające warunki ochrony środowiska przyrodniczego oraz kształtowania ładu przestrzennego.

7.3. Powiązanie ustaleń projektu Studium z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. nakłada obowiązek zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z zapisami Studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Jednocześnie Studium jako dokument wyrażający politykę przestrzenną na szczeblu lokalnym musi być zgodny z polityką przestrzenną prowadzoną na szczeblu wojewódzkim, a ta z krajową polityką przestrzenną. Wzajemne powiązanie tych dokumentów zapewnia spójne i całościowe kształtowanie przestrzeni oraz umożliwia przeprowadzanie inwestycji strategicznych w skali krajowej.

Obszar miasta Świdwin został uwzględniony w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego, 2020 r., który stanowi dokument nadrzędny w stosunku do opracowywanego Studium... Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego został przyjęty uchwałą nr XVII/214/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 24 czerwca 2020 r. Projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w zakresie, który obejmuje, jest dostosowany do powyższego dokumentu poprzez uwzględnienie m.in. przebiegu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego, kierunków rozwoju osadnictwa.

Ważnymi dokumentami, mającymi wpływ na ochronę środowiska przyrodniczego na szczeblu gminnym są lokalne programy ochrony środowiska oraz – od 1 stycznia 2012 r. – wojewódzkie plany gospodarki odpadami. Na obszarze miasta obowiązuje Program Ochrony Środowiska dla Miasta Świdwin na lata 2019-2022 wraz z perspektywą na lata 2023-2026 (2019 r.). Ponadto w granicach administracyjnych Miasta funkcjonuje Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Świdwińskiego na lata 2020-2023 z perspektywą na lata 2024-2027 (maj 2020 r.). Zapisy w zakresie ochrony środowiska i gospodarki odpadami są dostosowane do obowiązującego prawa lokalnego.

Ze względu na przynależność Polski do Unii Europejskiej Polska zobowiązana jest do przestrzegania prawa Unii oraz brania udziału w działaniach zapobiegawczych i regulujących w zakresie ochrony środowiska. Zadania priorytetowe to przede wszystkim: przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Tworząc zapisy Studium należy uwzględniać cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej. Należą do nich m.in.:

1. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (t.j. Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014),
2. dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (t.j. Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013),
3. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
4. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
5. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG (t.j. Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016),
6. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) Tekst mający znaczenie dla EOG (t.j. Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010).

Ponadto są to ustalenia wynikające z szeregu konwencji międzynarodowych, a szczególnie z konferencji ONZ w Rio de Janeiro z 1992 r. zawartych w ramowej konwencji w sprawie zmian klimatu.

Środowiskowa polityka Unii Europejskiej oparta jest obecnie na siódmym Programie działań na rzecz ochrony środowiska, którego jednym z kluczowych elementów jest adaptacja do zmian klimatu, powiązana z wieloma innymi aspektami środowiskowymi, takimi jak: ochrona gleby, zrównoważone środowisko miejskie oraz zrównoważona ochrona wód. Program określa trzy obszary priorytetowe, w których należy podjąć więcej działań na rzecz ochrony środowiska przyrodniczego i zwiększenia odporności ekologicznej, przyspieszenia zasobooszczędnego rozwoju niskoemisyjnego oraz ograniczenia zagrożeń dla zdrowia i dobrostanu ludzi spowodowanych zanieczyszczeniem, substancjami chemicznymi i zmianą klimatu. Wśród celów priorytetowych, które miały zostać osiągnięte do 2020 r., znajdują się:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii Europejskiej,
- przekształcenie UE w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu,
- zwiększenie spójności polityki, wspieranie zrównoważonych miast,
- zwiększenie efektywności UE w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie ochrony środowiska i klimatu.

W przypadku nieosiągnięcia powyższych celów priorytetowych do 2020 r. termin ich wypracowania nie powinien przekroczyć roku 2050, który pokrywa się z terminem wizji Programu. Według jasnej, długoterminowej wizji obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, przywracana jest różnorodność biologiczna, a niskoemisyjny wzrost wyznacza drogę rozwoju globalnego. Dla potrzeb oceny spójności projektu Planu z celami ochrony środowiska przeanalizowano dokumenty zawierające cele środowiskowe istotne dla kształtowania przestrzeni regionu w odniesieniu do następujących obszarów tematycznych: rozwój zrównoważony, zachowanie różnorodności biologicznej, poprawa jakości komponentów środowiska w kontekście jakości życia i zdrowia ludzi. Do najważniejszych obowiązujących dokumentów określających priorytety w zakresie ochrony środowiska należą: Strategia Europa 2020, Agenda Terytorialna UE 2030, Agenda Miejska dla Unii Europejskiej oraz Europejska Konwencja Krajobrazowa. Większość wyznaczonych w nich celów jest istotna z punktu widzenia określenia uwarunkowań oraz kreowania kierunków zagospodarowania przestrzeni. Proekologiczny i prospołeczny wzrost gospodarczy, dla którego opracowywany Plan wskazuje przestrzenne ramy, możliwy będzie m.in. dzięki realizacji ustaleń Strategii Europa 2020, która zakłada rozwój gospodarki bazujący na: wiedzy, niskoemisyjnych i przyjaznych środowisku technologiach, oszczędnym gospodarowaniu zasobami oraz dbałości o spójność społeczną. Od 2011 roku Polska wdrożyła 44% wszystkich skierowanych do niej zaleceń.

Strategia Europa 2020

Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu Europa 2020 jest wizją społecznej gospodarki rynkowej dla Europy XXI wieku. Obejmuje trzy, wzajemnie uzupełniające się priorytety:

- rozwój inteligentny: rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacji,
- rozwój zrównoważony: wspieranie gospodarki efektywnie korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej,
- rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu: wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną.

Dla osiągnięcia powyższych priorytetów w strategii wskazanych zostało pięć wymiernych celów, z których ochrony środowiska dotyczy cel trzeci: należy osiągnąć cele „20/20/20” w zakresie klimatu i energii (w tym ograniczenie emisji dwutlenku węgla nawet o 30%, jeśli pozwolą na to warunki). Urzeczywistnienie tego zamierzenia ma zapewnić przedstawiona przez Komisję Europejską inicjatywa przewodnia pt. „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”. Jej celem jest wzrost gospodarczy państw niezależny od wykorzystania zasobów i energii oraz większe bezpieczeństwo energetyczne. Dokument

tworzy ramy strategiczne, wspierające zmiany prowadzące do przejścia na niskoemisyjną gospodarkę opartą na efektywnym korzystaniu z zasobów, pozwalających na:

- poprawę wyniku ekonomicznego przy jednoczesnym ograniczeniu wykorzystania zasobów,
- określenie i stworzenie nowych możliwości wzrostu gospodarczego i szerszej działalności
- innowacyjnej oraz zwiększenie konkurencyjności UE,
- zapewnienie bezpieczeństwa dostaw podstawowych zasobów,
- przeciwdziałanie zmianie klimatu i ograniczenie wpływu korzystania z zasobów na środowisko.

Agenda Terytorialna Unii Europejskiej 2030

Agenda 2030 stanowi ramy polityki ukierunkowane na działania służące wsparciu spójności terytorialnej w Europie, zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony⁴⁴. Celem Agendy 2030 jest promowanie zrównoważonej przyszłości sprzyjającej włączeniu społecznemu dla wszystkich obszarów oraz przyczynienie się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w Europie. Działanie to musi być oparte na wspólnym zrozumieniu, że obszary w Europie różnią się między sobą w zakresie potrzeb rozwojowych i wpływu przyszłych zmian, oraz na współpracy i koordynacji między obszarami, szczeblami rządów, sektorami polityki i grupami społecznymi w celu rozwiązywania złożonych kwestii i wykorzystania różnorodnego potencjału. Dwa nadrzędne cele Agendy 2030 – Sprawiedliwa Europa i Zielona Europa – obejmują łącznie sześć priorytetów na rzecz rozwoju terytorium Europy jako całości ze wszystkimi jej obszarami:

- a) Sprawiedliwa Europa zapewniająca perspektywę na przyszłość dla wszystkich obszarów i ludzi:
 - bardziej zrównoważony rozwój terytorialny wykorzystujący różnorodność Europy,
 - zbieżny rozwój lokalny i regionalny, mniej nierówności między obszarami,
 - łatwiejsze życie i praca ponad granicami państwowymi,
- b) Zielona Europa chroniąca wspólne środki utrzymania i kształtująca transformację społeczną:
 - lepsze, ekologiczne środki utrzymania, neutralne dla klimatu i odporne miasta i regiony,
 - silne i zrównoważone gospodarki lokalne w zglobalizowanym świecie,
 - zrównoważona łączność cyfrowa i fizyczna obszarów,

Podstawą Agendy 2030 jest wsparcie w działaniach podmiotów odpowiedzialnych za rozwój terytorialny i strategiczne planowanie przestrzenne na wszystkich szczeblach. Wsparcie to jest niezbędne w realizacji priorytetów, a tym samym minimalizacji nierówności przestrzennych i przejścia na gospodarkę neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla i neutralną dla klimatu.

Priorytety oparte są na zagadnieniach wielopoziomowego sprawowania rządów, podejść ukierunkowanych na konkretne obszary, oddziaływania terytorialnego i spójności terytorialnej skoordynowanej polityki sektorowej, współpracy między terytoriami, spójności terytorialnej na szczeblu europejskim, na poziomie transgranicznym, transnarodowym, międzyregionalnym i wewnątrzregionalnym oraz wkładzie państw członkowskich i państw ościennych w spójność terytorialną.

Europejska Konwencja Krajobrazowa

Europejska Konwencja Krajobrazowa obejmuje obszary przyrodnicze wiejskie, miejskie i podmiejskie i dotyczy krajobrazów, które mogą być traktowane jako wyjątkowe, jak również krajobrazów pospolitych i zdegradowanych. Celem konwencji jest promowanie ochrony i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu, w tym tworzenie dobrej praktyki krajobrazowej. Sygnatariusze konwencji zobowiązani są do podjęcia działań na rzecz

- prawnego uznania krajobrazów jako: istotnego komponentu otoczenia ludzi, wyrażenia różnorodności kulturowej i przyrodniczej, podstawy ich tożsamości,
- ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu poprzez przyjęcie środków specjalnych,

- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa; organów lokalnych i regionalnych oraz innych stron zainteresowanych zdefiniowaniem i wdrożeniem polityki w zakresie krajobrazu.

Zapisy powyższych przepisów zostały przede wszystkim uwzględnione w procedurze sporządzania Studium..., która wymaga opracowania prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania planów i programów. Niniejszy dokument dodatkowo, oprócz samego projektu Studium podlega ocenie społeczeństwa i jest dostępny do wglądu w trakcie sporządzania Studium, jak i po jego zakończeniu. Ponadto społeczność może składać zarówno wnioski, jak i uwagi do tego dokumentu. Prognoza zawiera opis metod analiz skutków realizacji ustaleń Studium na środowisko oraz sposób oddziaływania zapisów Studium na poszczególne komponenty środowiska. Jednocześnie integralną częścią każdego Studium jest pisemne podsumowanie uzasadniające wybór przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych oraz zawierające propozycje metod przeprowadzania monitoringu realizacji ustaleń Studium i jego częstotliwość.

Na poziomie krajowym strategiczne cele ochrony środowiska, oparte o prawo międzynarodowe, zawarte są w dokumentach rządowych takich jak:

Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej Dokument ten jest najważniejszym dokumentem strategicznym na terenie kraju, który w lipcu 2019 r. Rada Ministrów przyjęła. Dokument rozwija i doprecyzowuje zapisy zawarte w średniookresowej Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Celem głównym dokumentu jest rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców i jest zbieżny z celem SOR. Cele szczegółowe zostały ujęte w trzech grupach: środowisko i zdrowie poprzez poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, środowisko i gospodarka poprzez zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska oraz środowisko i klimat poprzez łagodzenie zmian klimatu i adaptację do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych, uzupełnione dodatkowo przez cele horyzontalne dotyczące edukacji ekologicznej oraz efektywności funkcjonowania instrumentów środowiska. Dla każdego z celów szczegółowych wyszczególniono kierunki interwencji, w przypadku celu środowisko i zdrowie są to: zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód, likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne ich zmniejszenie, ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb, oraz przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska i zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej. Dla celu środowisko i gospodarka kierunkami działań są: zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego poprzez ochronę i poprawę stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu, wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, zarządzanie zasobami geologicznymi poprzez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa oraz wspieranie wdrażania ekoinnowacji. Dla celu środowisko i klimat działania mają być przeprowadzane w kierunku przeciwdziałania zmianom klimatu oraz adaptacji do zmian klimatu i zarządzaniem ryzykiem klęsk żywiołowych.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020

Głównym celem Krajowego Programu Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do roku 2030) jest poprawa jakości powietrza, w szczególności na obszarach, gdzie stwierdzone zostały przekroczenia standardów norm. Dotyczy to zwłaszcza osiągnięcia dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu, związków azotu, ozonu i innych substancji szkodliwych w powietrzu (wymaganych przepisami prawa unijnego), a także poziomów wskazywanych przez Światową Organizację Zdrowia, w perspektywie do 2030 r. W programie przedstawione zostały:

- propozycje zmian prawa, dotyczące m.in. jakości paliw, wymagań technicznych dla nowych kotłów opalanych paliwami stałymi,
- harmonogram działań (organizacyjnych, inwestycyjnych itp.) niezbędnych do osiągnięcia poprawy jakości powietrza w Polsce,
- podmioty odpowiedzialne za realizację działań (na poziomie rządowym i samorządowym),

- systemy monitorowania realizacji programu (ustalone zostały wskaźniki, które powinny zostać osiągnięte w latach 2018 i 2020),
- możliwe źródła finansowania (Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, fundusze wojewódzkie, a także środki unijne przeznaczone na ochronę środowiska).

W związku z faktem, że najważniejsze zadania określone w KPOP zostały zrealizowane przez właściwe resorty, formuła tego Programu wyczerpała się. Tym samym, przygotowano projekt aktualizacji Programu, w którym określone zostały działania naprawcze do realizacji w perspektywie krótkoterminowej do 2025 r., średnioterminowej do 2030 r. oraz długoterminowej do 2040 r. Są one nie tylko spójne z dotychczas realizowaną polityką poprawy jakości powietrza oraz przeciwdziałania zmianom klimatu na poziomie krajowym oraz wojewódzkim i gminnym, ale przede wszystkim określają nowe kierunki działań w tym obszarze. Dokument ten ma skoordynować działania wynikające z krajowych ram polityki dotyczącej jakości powietrza w powiązaniu z obszarami polityk odnoszących się do sektora bytowo-komunalnego, czystej energii, ciepła oraz odnawialnych źródeł energii, a także transportu. Głównym celem aktualizacji Krajowego Programu Ochrony Powietrza jest ochrona zdrowia i komfortu życia mieszkańców oraz środowiska naturalnego jako całości, w szczególności pilna poprawa stanu powietrza na obszarach stref, w których – jak wynika z corocznie przeprowadzanej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oceny jakości powietrza – stwierdzone są w dalszym ciągu przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych niektórych zanieczyszczeń. Cel ten osiągnięty będzie poprzez realizację działań określonych w wybranych kierunkach interwencji. Przedstawione w przedmiotowej aktualizacji działania powinny być planowane w połączeniu z kierunkami interwencji Polityki Ekologicznej Polski do 2030 r. oraz realizacją celów i projektów strategicznych „Polityki energetycznej Polski do 2040 r.”.

Krajowy plan gospodarki odpadami 2030

Plan określa politykę zagospodarowania wszystkich wytwarzanych odpadów (w gospodarstwach domowych, przedsiębiorstwach, przemyśle), która wpisuje się w założenia gospodarki o obiegu zamkniętym. Przewiduje realizację działań znajdujących się najwyżej w hierarchii sposobów postępowania z odpadami tj. wg kolejności: zapobieganie powstawania odpadów, przygotowywanie do ponownego użycia (realizacja niezbędnej infrastruktury do selektywnego zbierania odpadów u źródła), recykling i inne procesy odzysku. Za wiodące cele długookresowe (do 2030 r.) do kluczowych zadań wybranych organów administracji publicznej plan zalicza:

- tworzenie warunków do egzekucji dotychczas obowiązujących zobowiązań dotyczących gospodarki odpadami – stosowanie w praktyce hierarchii postępowania z odpadami w stosunku do wszystkich wytwarzanych odpadów (w gospodarstwach domowych, w przedsiębiorstwach, w przemyśle),
- szersze wykorzystanie instrumentów ekonomicznych do zapewnienia spójności w celu realizacji hierarchii postępowania z odpadami,
- wprowadzenie minimalnych wymogów dotyczących przejrzystości i efektywności kosztowej w finansowaniu, w ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zbieraniu i sortowaniu odpadów,
- przeciwdziałanie praktyce nielegalnego, transgranicznego przemieszczania odpadów,
- tworzenie synergii pomiędzy pakietem dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i unijną polityką klimatyczno-energetyczną, w tym preferowanie odzysku energetycznego w stosunku do składowania odpadów, pod warunkiem, że odbywa się on po realizacji wszystkich celów zawartych w hierarchii postępowania z odpadami,
- tworzenie regulacji i praktyk (zamówienia publiczne) sprzyjających rozwojowi rynku surowców wtórnych, w tym kreowanie popytu na wykorzystywanie surowców wtórnych w produktach i infrastrukturze.

Projekt Studium powiązany jest z powyższymi dokumentami, m. in. poprzez wprowadzenie ustaleń dotyczących:

- ochrony gleb (zapisy o: zagospodarowaniu mas ziemnych pochodzących z wykopów, o dopuszczalnej zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub w ziemi na działce budowlanej poprzez wykorzystanie ich do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej inwestycjom lub wywóz mas ziemnych poza działkę budowlaną, zgodnie z przepisami odrębnymi);
- jakości wód powierzchniowych (zapisy o: zaopatrzeniu w wodę z sieci wodociągowej, zaopatrzeniu w wodę dla celów przeciwpożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, odprowadzaniu ścieków bytowych i komunalnych do kanalizacji sanitarnej, odprowadzaniu ścieków przemysłowych po odpowiednim podczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi);
- gospodarowania odpadami (zapis o: zagospodarowaniu odpadów zgodnie z wojewódzkim planem gospodarki odpadami, obowiązującym regulaminem utrzymania porządku i czystości na terenie miasta oraz przepisami odrębnymi);
- jakości powietrza (zapisy o: zaopatrzeniu w stosowanie indywidualnych systemów grzewczych z zastosowaniem energii elektrycznej lub paliw zgodnie z przepisami odrębnymi, dopuszczeniu lokalizacji instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy poniżej 100KW).

Ponadto w dniu 6 listopada 2015 r. Rada Ministrów uchwaliła „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015-2020”. Dokument ten zakłada kompleksową i uwzględniającą wszelkie najistotniejsze potrzeby zachowania różnorodności biologicznej realizację zobowiązań wynikających z zawartych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych oraz efektywną ochronę i zrównoważone użytkowanie zasobów przyrody. Jest to także kontynuacja i rozwinięcie analogicznego dokumentu zatwierdzonego przez Radę Ministrów w dniu 26 października 2007 roku.

Opracowywany projekt Studium musi być zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz planami i programami przyjętymi w gminie. Natomiast dokumenty te, jak zostało to wyżej wspomniane, są dostosowywane do zapisów krajowych polityk i strategii opartych na standardach i przepisach wspólnotowych oraz przyjętych przez Polskę konwencjach międzynarodowych.

Analizowany projekt Studium uwzględnia te zapisy poprzez poddanie go ocenie oddziaływania na środowisko, jaką jest także opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko skutków ustaleń Studium... Jednocześnie w procedurze sporządzania Studium, jak i prognozy zapewniony jest dostęp społeczeństwa i możliwość konsultacji obu dokumentów. Przeanalizowano również wszystkie aspekty środowiskowe, takie jak wpływ na obszar Natura 2000 „Dorzecze Regi” oraz pomniki przyrody. Dodatkowo w zakresie prognozy został określony monitoring realizacji ustaleń Studium... i ich wpływ na środowisko przyrodnicze. Jednocześnie określając w projekcie Studium parametry zagospodarowania terenu i jego przeznaczenie wzięto pod uwagę możliwości przyjęcia nowej zabudowy na dany obszar oraz jego chłonność środowiskową.

7.4. Skutki braku realizacji ustaleń projektu Studium

Brak udziału człowieka i nieumiejętne kształtowanie właściwych procesów ekologicznych w dłuższej perspektywie czasowej może doprowadzić na danym terenie do postępującej degradacji zarówno środowiska przyrodniczego, jak i krajobrazu. Niemniej jednak wprowadzanie funkcji, które będą wpływać na krajobraz i intensyfikować korzystanie z niego przez mieszkańców i inwestorów, również może powodować skutki negatywne dla środowiska.

Analizowany projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin jest realizowany z konieczności aktualizacji i wprowadzenia spójności ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, w stosunku do obecnie obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin, zatwierdzonego Uchwałą Nr III/17/98 Rady Miejskiej w Świdwinie z dnia 17 grudnia 1998 roku, zmienione uchwałą nr XXVI/212/05

Rady Miasta Świdwin z dnia 31 stycznia 2005 roku. Ponadto w granicach miasta obowiązują plany zagospodarowania przestrzennego, które w 100% pokrywają obszar miasta. Zatem teren miasta ulega już przekształceniom, zgodnie z zasadami określonymi ww. dokumencie. Obecnie obowiązujące studium dostosowane było do ówczesnie obowiązujących przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska. Jednocześnie nie uchwalenie kompleksowego Studium, w dłuższym okresie czasu, uniemożliwia realizację działań wynikających z przepisów unijnych.

Należy zauważyć ponadto, że uchwalenie nowego Studium przyczyni się do zachowania równowagi przyrodniczej, dokładnie określając stopień i rodzaj zabudowy możliwy na tym terenie, przestrzegając zapisy innych dokumentów dotyczące obszarów chronionych, graniczących z miastem Świdwin.

7.5. Istotne z punktu widzenia projektu Studium zapisy zawarte w ustawach

Projekt Studium zawiera istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i krajobrazu, zapisy wynikające z ustawy *Prawo ochrony środowiska* z dnia 27 kwietnia 2001 r. Zgodnie z art. 72 ww. ustawy w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, m.in. poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi;
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;
- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa ta wskazuje na zakres zagadnień, które należy w Studium uwzględnić, a analizowany projekt Studium, odpowiednio do zakresu i problemów, które reguluje, spełnia warunki ustawowe.

Zgodnie z ustawą *o ochronie przyrody*, z dnia 16 kwietnia 2004 r., w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody, wśród których do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów;
- zachowanie różnorodności biologicznej;
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony;
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień;
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi dziedzinami działalności ludzkiej. Jednak pozostałe ustawy, regulujące w sposób szczegółowy zakres i zasady tej ochrony, takie jak: *Prawo łowieckie*, ustawa *o ochronie zwierząt*, ustawa *o lasach*, ustawa *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*, dotyczą w zasadzie innej problematyki, niż ta zawarta w treści analizowanego projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta.

7.6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu Studium

Istniejące i potencjalne problemy ochrony środowiska Miasta Świdwin wynikają przede wszystkim z przebiegu dróg oraz linii kolejowych. Ważne jest zatem prowadzenie takiej polityki przestrzennej, która umożliwi zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu. Dodatkowy problem może stanowić nieprawidłowa gospodarka rolna związana z nieodpowiednim nawożeniem pola uprawnego, co wiąże się z nadmiernymi zanieczyszczeniami azotem.

Jednocześnie opracowywany dokument odnosi się do terenów zainwestowanych i otwartych, gdzie znajduje się znaczna liczba terenów zieleni oraz obszary chronione, dla których najistotniejsza jest ochrona walorów środowiskowych, poprzez zachowanie różnorodności biologicznej, ograniczenie zanieczyszczeń przenikających do gleby, wód oraz powietrza, a także niwelowanie negatywnego wpływu rozwoju zabudowy na stan środowiska przyrodniczego i krajobraz.

8. Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu Studium

8.1. Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu. Przekształceniom mogą ulec jedynie tereny pod nowymi budynkami, co związane jest z ich posadowieniem i fundamentowaniem. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków i obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiąże się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Z tego powodu ważnymi w tym zakresie zapisami projektu Studium są wytyczne określające maksymalne powierzchnie zabudowy i minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Ponadto prace ziemne związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Dlatego też w zapisach projektu wprowadzony jest zapis, iż w zakresie zagospodarowania mas ziemnych warunki zgody na zmianę ukształtowania terenu lub jej zakaz należy dokładnie określić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przy czym dopuszcza się zagospodarowanie mas ziemnych pochodzących z wykopów, o dopuszczalnej zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub w ziemi na działce budowlanej poprzez wykorzystanie ich do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej inwestycjom lub wywóz mas ziemnych poza działkę budowlaną, zgodnie z przepisami odrębnymi.

8.2. Oddziaływanie na warunki podłoża

W wyniku wprowadzonego zapisami projektu Studium... zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze mogą ulec pewnym zmianom. W miejscach wprowadzenia zabudowy i lokalizacji elementów infrastruktury technicznej i dojazdów nastąpi uszczelnienie powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych. Istotną ingerencją w warunki gruntowe może być ewentualna realizacja kondygnacji podziemnych, dlatego należy rozważyć zastrzeżenie, że ich budowa nie może doprowadzać do destabilizacji stosunków wodnych lub niekorzystnego oddziaływania na stateczność gruntów.

Pod względem warunków geologiczno-inżynierskich obszar miasta przeznaczony pod zabudowę nie przedstawia większych trudności dla sytuowania budynków. Niemniej jednak wskazane byłoby, podczas wprowadzaniu nowych inwestycji, wszelkie prace zmieniające kształt terenu i wpływające na nośność gruntów poprzedzać szczegółowymi badaniami geotechnicznymi, wykonywanymi zgodnie z przepisami szczególnymi (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. poz. 463)).

8.3. Oddziaływanie na warunki wodne

Wprowadzone kierunki zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska i jej zasobów, w tym wód podziemnych i powierzchniowych. Jednocześnie ustalono zasady prowadzenia

gospodarki wodno-ściekowej. Ustalono m.in.: docelowy pobór wody do celów bytowo-gospodarczych i przemysłowych z sieci wodociągowej, zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru dla jednostek osadniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych ustalono w Studium m.in.: ochronę wód (w tym szczególnie wód głównych zbiorników wód podziemnych), która musi być realizowana przez maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń (przede wszystkim substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami. Przewiduje się, że ścieki bytowe, komunalne i przemysłowe odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej. W przypadku lokalizacji zakładów odprowadzających ścieki przemysłowe o zanieczyszczeniach przekraczających dopuszczalne normy dla ścieków komunalnych należy na terenie działki inwestora wybudować podczyszczalnię ścieków przemysłowych. W zakresie kanalizacji deszczowej i melioracji ustalono, że docelowo dla odwodnienia ulic i placów umocnionych na terenie intensywnej zabudowy powinno się przewidzieć sieć kanalizacji deszczowej. Ponadto odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów działek budowlanych o funkcji usługowej, w zależności od warunków i możliwości powinny być odprowadzone do sieci kanalizacji deszczowej lub zagospodarowywane w indywidualny sposób, tzn. w razie braku możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Natomiast na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową należy dążyć do maksymalnego retencjonowania wód opadowych i roztopowych z możliwością wtórnego ich wykorzystania do celów bytowo-gospodarczych.

Zapisy te pozwolą, aby stan wód gruntowych nie uległ pogorszeniu w wyniku potencjalnych zanieczyszczeń mogących pochodzić z wprowadzanych zapisami Studium funkcji terenu. Przy czym zabudowa większej liczby terenów może przyczynić się w zakresie wód powierzchniowych do zagrożenia ich zanieczyszczeniami na terenach o nieuregulowanej gospodarce wodno-ściekowej oraz możliwości zmiany kierunku spływu wód opadowych w obszarze wykonywania ziemnych prac budowlanych oraz z terenów zabudowanych i utwardzonych. Wobec czego przy wzroście powierzchni zabudowy na terenie miasta należy w sposób równomierny rozwijać sieć wodociągową oraz sieci kanalizacji ściekowej i deszczowej.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” zatwierdzonym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. przez Prezesa Rady Ministrów do celów środowiskowych według art. 38e ust. 1 ustawy Prawo Wodne dla wód podziemnych ustalono zapisy o:

- zapobieganiu lub ograniczaniu wprowadzania do nich zanieczyszczeń,
- zapobieganiu pogarszaniu oraz poprawa ich stanu,
- ochronie i podejmowaniu działań naprawczych, a także zapewnianiu równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu jednolitych części wód, dla jednolitych części wód, będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Ze względu na fakt, iż jakość wód podziemnych w JCWPd nr 8 określono jako dobrą, wskazane jest dążenie do co najmniej utrzymania obecnego stanu jakości.

Natomiast dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych cele środowiskowe zostały oparte na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, według rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1475). Ustalono dla jednolitych części wód, będących obecnie w złym stanie/potencjale ekologicznym, że celem środowiskowym będzie dążenie do przynajmniej dobrego stanu/potencjału ekologicznego. Ponadto, ustalając cele, uwzględniono także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi jednolitymi częściami wód. Dla naturalnych jednolitych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych jednolitych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto dla obu

przypadków w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału ekologicznego konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Dla obszarów chronionych, funkcjonujących w obszarach dorzeczy, nie zostały podwyższone powyższe cele środowiskowe z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do wód w obrębie obszarów chronionych. Z tego względu dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- Dopływu w Świdwinie o kodzie RW60001742138; określanej jako ciek typu potok nizinny piaszczysty oraz ocenianej jako naturalna część wód o złym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2021 roku;
- Regi od dopływu spod Bystrzyny do Starej Regi o kodzie RW6000194219, określanej jako ciek typu rzeka nizinna piaszczysto-gliniasta oraz ocenianej jako naturalna część wód o stanie poniżej dobrego, niezagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2015 roku;
- Dopływu z Klępczewa o kodzie RW6000234216; określanej jako ciek typu potok lub strumień na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych oraz ocenianej jako naturalna część wód o stanie dobrym, niezagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2015 roku;
- Regi do dopływu spod Bystrzyny o kodzie RW600023421369, określanej jako ciek typu potok lub strumień na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych oraz ocenianej jako naturalna część wód o złym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan wód w 2021 roku.

wprowadzenie zapisami Studium nowego przeznaczenia terenów pod zabudowę głównie mieszkaniową jednorodzinną oraz pod zabudowę usługową wpłynie na ograniczenie zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego pochodzącego ze źródeł rolniczych. Przy rozwoju nowego rodzaju zabudowy należy jednak, wraz z powstawaniem nowych inwestycji, zapewnić odprowadzanie ścieków i doprowadzenie wód w sposób powodujący jak najmniej zanieczyszczeń. Ponadto w zapisach Studium odniesiono się do docelowej realizacji sieci kanalizacji sanitarnej w miarę rozwoju zabudowy, co wpłynie pozytywnie na stan wód w mieście. Jak pokazują badania jakości wód z lat wcześniejszych oraz najbardziej aktualnych, rozwój zabudowy wraz z rozwojem infrastruktury technicznej – wodociągowej i kanalizacyjnej przyczynia się do poprawy stanu lub potencjału ekologicznego jednolitych części wód. Zatem projektowane przeznaczenie w Studium powinno przyczynić się do osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, gdyż rozbudowa sieci wodociągowej i budowa sieci kanalizacyjnej stanie się bardziej opłacalna.

8.4. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000

Projekt Studium zakłada zwiększenie terenów zabudowy, co zawsze wiąże się z uszczelnieniem powierzchni kosztem terenów biologicznie czynnych. W konsekwencji powoduje to również ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny, a także ograniczenie możliwości migracji zwierząt i roślin. Ponadto w miejscach lokalizacji budynków oraz infrastruktury komunikacyjnej następuje degradacja istniejącej szaty roślinnej. Jednocześnie w otoczeniu terenów zurbanizowanych zmieniają się warunki siedliskowe szaty roślinnej oraz wprowadzana jest nowa zieleń urządzona. W zakresie projektowania zieleni towarzyszącej zabudowie, ważny jest odpowiedni dobór wprowadzanych gatunków (przede wszystkim gatunków rodzimych, zgodnych z naturalnymi siedliskami przyrodniczymi). Jednocześnie wskazane jest, aby w ramach inwestycji ograniczać wycinkę terenów leśnych do niezbędnego minimum, ze względu na ich rolę ochronną.

Projekt Studium obejmuje tereny położone w Obszarze Natura 2000 „Dorzecze Regi”. Cele ochrony ww. obszaru są realizowane poprzez zasady określone zapisami projektu Studium, które dążą do ochrony walorów krajobrazowych terenu, prowadzenia racjonalnej gospodarki zasobami przyrody oraz kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej i rozwijania funkcji zgodnie z możliwościami

środowiska. W projekcie Studium na obszarach położonych na Obszarze Natura 2000 „Dorzecze Regi” nie planuje się nowych terenów pod zabudowę. Wcześniej ustanowione to fragment terenu UT – usług turystyki, oraz teren IK – infrastruktury technicznej – kanalizacji (istniejąca oczyszczalnia). W projekcie Studium w granicach w/w obszaru chronionego wskazano natomiast nowy teren inwestycyjny oznaczony symbolem US/ZN - usług sportu i rekreacji w zieleni naturalnej. Znajduje się on w centralnej części miasta w rejonie ulicy Niedziałkowskiego i Łokietka. Planowany jest tam teren przystani kajakowej wraz z infrastrukturą jej towarzyszącą. W celach ochronnych dla terenu US/ZN wprowadzono zapis o całkowitym zakazie zabudowy w granicach obszaru Natura 2000 „Dorzecze Regi”. Dodatkowo w projekcie studium dla terenu UT znajdującego się w granicach obszaru Natura 2000 ustanowiono znacznie zwiększone ograniczenia w zakresie parametrów zabudowy.

Zapisy projektu studium nie wpływają na zaburzenie integralności obszaru chronionego, a dodatkowo usystematyzowane zapisy w zakresie zagospodarowania nowych terenów budowlanych, ochrony środowiska i prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej powinny przyczynić się do poprawy stanu środowiska, zarówno w zakresie odprowadzania ścieków, jak i ochrony powietrza i powierzchni ziemi.

Realizacja zapisów Studium wpłynie na faunę obszaru analizowanego poprzez zwiększenie udziału terenów zabudowy i otwartych, zainwestowanych w jego sąsiedztwie. Przy czym wprowadzane przeznaczenie ma uzupełnić już istniejące w sposób planowy, w dbałości o walory przyrodnicze i krajobrazowe danego terenu, pozostawiając niezbędne połączenia przyrodnicze. Ponadto należy podkreślić iż wprowadzony nowy teren inwestycyjny US/ZN w części obszaru Natura 2000 znajduje się w ścisłym centrum miasta – w obrębie zwartej zabudowy miejskiej i teren ten nie stanowi cennej strefy faunistycznej, ani obszarów lęgowych gatunków chronionych. Niemniej jednak korytarz ekologiczny i ciągłość strefy ochronnej będzie zachowania.

Po przeanalizowaniu uwarunkowań przyrodniczych jak i ustaleń studium stwierdzono, iż planowane, zgodne z zapisami projektu studium, przedsięwzięcia nie wpłyną znacząco negatywnie na przedmioty i cele ochrony obszaru Natura 2000 Dorzecze regi PLH320049,

8.5. Oddziaływanie na stan higieny atmosfery, klimat lokalny i akustyczny

Realizacja ustaleń projektu Studium, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane w większości funkcje, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków klimatu akustycznego. Jednocześnie każde zwiększenie terenów zabudowy kosztem terenów biologicznie czynnych, w szczególności zadrzewionych przyczynia się do przekształcenia warunków topoklimatycznych. Natomiast oba ww. czynniki mogą wpływać na pogorszenie jakości powietrza.

Ogólny wpływ na zmiany lokalnych warunków klimatycznych w wyniku realizacji ustaleń projektu Studium ograniczy się do: hamowania przepływu mas powietrza z kierunków zachodnich w miejscach zwiększonej zabudowy, choć możliwość swobodnego przewietrzania terenu powinna pozostać. Ze względu na uszczelnienie części powierzchni terenu obecnie biologicznie czynnego zmniejszy się powierzchnia parowania. W okresie prowadzenia prac budowlanych nastąpi wzrost zapylenia, szczególnie w suche dni. Temperatura może ulec nieznacznemu wzrostowi w miejscach intensywniejszej zabudowy, a zabudowa wzdłuż cieków wodnych może przyczynić się do dłuższego zatrzymania chłodnych mas powietrza w dolinach rzecznych i tym samym cieplejszego powietrza nad nimi zalegającego.

Ponadto w zapisach Studium przyjęto realizację dalszych etapów rozbudowy sieci drogowej miasta, przede wszystkim o drogi kategorii gminnej ze względu na wciąż rosnące natężenie ruchu pojazdów oraz modernizację poszczególnych istniejących dróg miasta. Tym samym należy zwrócić uwagę, że na etapie tworzenia planu miejscowego lokalizacja ta musi być już ustalona, a w nim uwzględnione tereny podlegające ochronie przed hałasem. Stąd należy zwrócić uwagę, na przeznaczenie określonych w projekcie Studium terenów komunikacji. Postulowane jest, aby przebiegały one w maksymalnej możliwej odległości od terenów, które wymagają ochrony przed hałasem i zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (t.j. Dz. U. z 2014, poz. 112). Bezpośrednie sąsiedztwo

terenów wymagających ochrony przed hałasem będzie powodować uciążliwości dla mieszkańców lub osób użytkujących te tereny. W celu ich uniknięcia lub minimalizacji niezbędne będzie stosowanie odpowiednich środków organizacyjnych, technicznych i technologicznych.

W celu poprawy higieny powietrza w zapisach projektu ustalono, aby dążyć do utrzymania wysokiej jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń np. poprzez stosowanie do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii np. energii z wiatru, energii słonecznej, energii z biomasy. Jedyne uciążliwości w zakresie emisji pyłów i gazów mogą wystąpić w fazie budowy poszczególnych obiektów i będą one związane z pracami budowlanymi i konstrukcyjno-montażowymi (m.in. wykopy, wzmożony ruch pojazdów, szczególnie ciężarowych).

Projektowane i istniejące zainwestowanie sankcjonowane zapisami analizowanego projektu Studium powinno wszelkie oddziaływanie ograniczać do terenów, na których dana inwestycja jest lub będzie realizowana lub będzie mieć niewielki wpływ lokalnie.

8.6 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Wprowadzenie wszelkiego zainwestowania pozostaje nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Proponowane zmiany zawarte w omawianym dokumencie nie wpłyną na rozerwanie siedlisk, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego – rozbudowa terenów mieszkaniowych będzie przebiegać w sposób kontrolowany. Każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie, ważnych z punktu widzenia różnorodności biologicznej. Dlatego też projekt Studium określa postępowanie w zakresie zasad ochrony środowiska przyrodniczego i jego zasobów, i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej. Niemniej jednak nowe zainwestowanie wiąże się między innymi z ograniczeniem terenów biologicznie czynnych na rzecz powierzchni uszczelnionych oraz wprowadzaniem roślin introdukowanych w prywatnych ogrodach i na terenach zieleni.

Tereny leśne zajmują mniej niż 10% powierzchni miasta Świdwin. Część z nich znajduje się w granicach terenów objętych ochroną prawną. Dla zapewnienia wymiany energii ekologicznej, zachowania najcenniejszych zbiorowisk naturalnych, flory i fauny, zwiększenia pojemności środowiska na przekształcenia, poprawy walorów klimatycznych i krajobrazowych istotne jest systemowe kształtowanie obszarów zieleni. Dlatego też w Studium określono zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni, do których należą m.in.:

- utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych z całkowitym zakazem zabudowy pomiędzy terenami zurbanizowanymi w formie korytarzy zieleni;
- wprowadzenie zalesień,
- zachowanie odległości zabudowy od akwenów wodnych, pozwalającej utrzymać równowagę ekologiczną,
- zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów rekreacyjnych,
- w miarę możliwości przestrzennych stosowanie zasady omijania istniejących drzew przydrożnych przy projektowaniu, budowie i przebudowie dróg, po uprzedniej inwentaryzacji,
- bezwzględna ochrona pomników przyrody,
- bezwzględna ochrona drzewostanów większych skupisk zieleni o charakterze parkowym, zwłaszcza obszaru Jeziora Bukowiec oraz miejskich parków,
- prowadzenie regularnej odbudowy i konserwacji rowów melioracyjnych, przede wszystkim terenów wzdłuż rzeki, w celu podtrzymania lub przywrócenia bogactwa flory wodnej, błotnej i zmienno-wilgotnej,

- stałe uzupełnianie ubytków drzewostanu na terenach ogrodów prywatnych przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej oraz na terenach parków, zieleńców i placów publicznych,
- rozważenie systemu zielonych dachów na obiektach użyteczności publicznej (w tym przystankach).

8.7 Oddziaływanie na ludzi

Projekt Studium będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej poprzez wprowadzenia nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę. Jednocześnie zapisy projektu Studium niosą za sobą dążenie do rozwoju infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej, co przyczyni się do poprawy warunków życia mieszkańców. Zapisy Studium odnosząc się szeroko do zasad ochrony środowiska i jego zasobów oraz kształtowania ładu przestrzennego dają podstawy do rozwijania terenów inwestycyjnych przy jednoczesnej dbałości o środowisko. Ponadto projekt Studium także zapewnia dbałość o tereny zabytkowe, co będzie pozytywnie oddziaływać na obecnych i przyszłych mieszkańców. W przypadku nowej lokalizacji funkcji usługowej lub produkcyjnej należy na etapie planu miejscowego rozstrzygnąć charakter działalności, która będzie najmniej kolizyjna z zabudową mieszkaniową oraz zasady takiego zagospodarowania, aby budynki będące miejscem prowadzenia mniej uciążliwej działalności były lokalizowane bliżej zabudowy mieszkaniowej, a te o znacznej uciążliwości – w oddaleniu.

8.8 Oddziaływanie na krajobraz

Projekt Studium w swoim zakresie wpłynie na krajobraz poprzez przekształcenia krajobrazu naturalnego w tereny zabudowane. Głównie dotyczy to terenów zieleni, nieużytków oraz lasów, których część zostanie przekształcona pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W pobliżu terenów, gdzie wyznaczone zostały obszary intensywniejszych przekształceń i zainwestowania, nastąpi miejscowe ograniczenie różnorodności biologicznej.

Przed zaburzeniem ciągłości systemu przyrodniczego, charakterystycznej topografii terenu, a także układu urbanistycznego i ruralistycznego, ustalenia Studium wprowadzają zapisy, takie jak: tereny zielone należy łączyć spójnym systemem zieleni urządzonej i krajobrazowej, celem poprawy wizerunku i walorów krajobrazowych terenów zurbanizowanych, objęcie ochroną miejsc i terenów eksponowanych, panoram i punktów widokowych przed dominacją elementów obcych, w szczególności sieci infrastruktury technicznej, tablic reklamowych, zabudowy substandardowej. Tereny eksponowane, punkty widokowe, parkowe należy podkreślać poprzez ich włączanie w system połączeń pieszych i rowerowych, obiektom kubaturowym oraz naziemnym urządzeniom infrastruktury technicznej należy nadawać formy architektoniczne, które będą harmonizować z otoczeniem, ograniczenie lokalizacji na całym obszarze miasta obiektów wymagających makroniwelacji i znacznych przekształceń topografii terenu. Nowe uzbrojenie oraz ciągi komunikacyjne należy prowadzić z uwzględnieniem lokalizacji obszarów chronionych, mieszkaniowych i rekreacyjnych, na których znajdują się obiekty przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz wymogów ochrony przyrody. Natomiast wprowadzana zapisami projektu Studium ochrona terenów zieleni urządzonej rozmieszczonych punktowo w poszczególnych częściach miasta oraz na terenie wokół Jeziora Bukowiec w jego południowym fragmencie, niewątpliwie może wpłynąć na poprawę walorów krajobrazowych terenów zurbanizowanych.

8.9 Oddziaływanie na zasoby naturalne

W granicach miasta Świdwin nie występują żadne zidentyfikowane złoża naturalne.

8.10 Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Projekt Studium obejmuje swoim zasięgiem strefy ochrony stanowisk archeologicznych objętych ochroną konserwatorską, obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz do gminnej ewidencji zabytków. Zapisy Studium w sposób szczegółowy odnoszą się do kierunków ochrony dziedzictwa kulturowego

znajdującego się na obszarze opracowania. Jednocześnie realizacja ustaleń projektu Studium przyczyni się do poprawienia stanu technicznego obiektów zabytkowych, ale także do dbałości o przestrzeń publiczną. Działania te przyczyniają się zatem do ogólnej poprawy walorów krajobrazowych miasta, a przez to wzrostu jej atrakcyjności.

Jednocześnie zapisane w projekcie Studium funkcje nie mają powodować uciążliwości oddziałujących na nieruchomości sąsiednie, przez co zapewniony jest rozwój z poszanowaniem zasad kształtowania ładu przestrzennego i wartości historycznych.

8.11. Transgraniczne oddziaływanie

Zapisy Studium nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomości, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów Studium nie będzie mieć zasięgu transgranicznego.

9. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowane w projekcie Studium zagospodarowanie będzie mieć wpływ na obszary z nim sąsiadujące oraz niesie za sobą pewne skutki dla środowiska przyrodniczego, choć zapisy projektu Studium dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego dążą do ograniczenia negatywnych skutków przyjętych rozwiązań. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym miasta i zaproponowane zagospodarowanie w opracowywanym projekcie można uznać za najkorzystniejsze. Jednocześnie należy zauważyć, iż jest to aktualizacja obowiązującego Studium..., na potrzeby spójności ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, w stosunku do obecnie obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin. Tym samym stanowi ona alternatywę dla już istniejącego dokumentu. Analizowany projekt Studium uwzględnia wnioski władz miasta, instytucji oraz mieszkańców i przyjmuje rozwiązania optymalne. Ponadto projekt Studium jest dostosowany do obowiązujących przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska oraz zasad polityki ekologicznej.

10. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko

W działaniach tych szczególny nacisk położony powinien być na ograniczenie inwestycji mogących mieć negatywny wpływ na środowisko, a także na zadrzewianie, dolesianie, ochronę obszarów chronionych. Stan funkcjonowania środowiska przyrodniczego przy obecnym stanie zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem jest dobry. Zapisy projektu Studium omówione w rozdziale 8 zapewniają ograniczenie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko istniejących i projektowanych funkcji. Planowany rozwój terenów zabudowanych uwzględnia rozwój infrastruktury technicznej, która pozwoli na zachowanie lub przywrócenie równowagi przyrodniczej na terenach zurbanizowanych, a zapisy dotyczące ochrony zasobów środowiska przyrodniczego są wystarczająco restrykcyjne, aby niwelować wszelkie negatywne skutki wprowadzanej zabudowy.

Jednocześnie realizacja kierunków zagospodarowania przestrzennego wynikająca z zakresu Studium... nie spowoduje istotnego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze obszarów objętych ochroną, wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zmianami). W przypadku realizacji inwestycji celu publicznego o charakterze lokalnym, jak i ponadlokalnym, w tym: modernizacji drogi wojewódzkiej nr 151, 152 oraz 161, modernizacji linii kolejowych nr 202 i nr 421, istotne będzie zastosowanie środków technologicznych prowadzących do nieprzekształcania znacząco rzeźby terenu i na pozostawienia jak największych powierzchni siedlisk w stanie nienaruszonym. Dla zabezpieczenia przed hałasem konieczne będzie wykonanie ekranów akustycznych dla terenów wymagających ochrony przed hałasem oraz niwelujących negatywne oddziaływanie w tym zakresie na zwierzęta przemieszczające się na terenach sąsiadujących z obszarami chronionymi. Bardzo ważne będzie również prowadzenie samej budowy w sposób nie kolidujący z

okresami łęgowymi zwierząt oraz szybka odbudowa siedlisk w sąsiedztwie trasy, a naruszonych w czasie prowadzenia robót budowlanych.

Jednocześnie zawarto wytyczne dla projektantów sporządzających miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego określające dopuszczalny zakres i ograniczenia zmian w przeznaczeniu terenów.

11. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanej Studium oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza skutków realizacji zapisów Studium... w zakresie funkcji i sposobu zagospodarowania nastąpi po uchwaleniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powstaną w oparciu o opracowywany dokument. Wynika to z faktu, iż Studium... stanowi dokument strategiczny, ale nie dający podstaw do realizacji zaproponowanych kierunków rozwoju. Monitorowanie zamierzeń inwestycyjnych odbywać się będzie na etapie występowania inwestora o pozwolenie na budowę, a następnie poprzez coroczną analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Miasta. W zakresie ochrony środowiska prowadzony jest monitoring przeprowadzany przez odpowiednie służby, zarówno ochrony środowiska, przyrody czy sanitarne. Należą do nich m.in. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, jak i wydziały ochrony środowiska urzędu wojewódzkiego, powiatowego oraz miasta Świdwin. Polega on na corocznej analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu (w szczególności dotyczącego: stanu wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, gleb) oraz na analizie i ocenie innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji. Wyniki monitoringu stanu środowiska przyrodniczego są publikowane w odpowiednich opracowaniach, takich jak np. Informacja o stanie środowiska województwa zachodniopomorskiego, wydawanym co roku.

Ze względu na umożliwienie zapisami projektu Studium ekspansji zabudowy, należy przestrzegać wytycznych zapisanych ww. projekcie studium, głównie dotyczących nowo wydzielonej powierzchni działki, ilości terenu biologicznie czynnego oraz przestrzegać linii zabudowy od lasu, dla inwestycji sąsiadujących z obszarami chronionymi i innymi terenami leśnymi.

Jednocześnie poza aspektem środowiskowym, ważny jest aspekt społeczny skutków realizacji zapisów Studium. Sporządzający Studium... może zbadać stopień zadowolenia mieszkańców miasta z tych postanowień drogą ankietową bądź poprzez wprowadzenie konsultacji społecznych, przeprowadzanych przy okazji analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym miasta.

12. Streszczenie

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin. Opracowywany projekt Studium został wywołany uchwałą nr XXXV/230/21 Rady Miasta Świdwin z dnia 25 sierpnia 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Świdwin.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej w Świdwinie zawierający ustalenia tekstowe, a także rysunek projektu Studium... w skali 1 : 10000.

Tereny przeznaczone pod zabudowę, to tereny inwestycyjne miasta Świdwin, w tym tereny już zainwestowane (oraz tereny dla których przewiduje się przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne) oraz potencjalne rezerwy terenów budowlanych. Stanowią one kontynuację dotychczasowej wiodącej funkcji miasta tj. mieszkalnictwa niskiej intensywności z dbałością o ład przestrzenny i jakość przestrzeni publicznych oraz dążenia do uzyskania wyższych standardów zamieszkania, a także zapewnienia wyższego poziomu usług dla jego mieszkańców z zachowaniem obecnego charakteru miasta. Jako funkcje uzupełniające wprowadzono do projektu studium m.in. usługi nieuciążliwe towarzyszące zabudowie mieszkaniowej oraz tereny zabudowy produkcyjnej.

W ww. projekcie Studium ustalono następujące przeznaczenie terenu:

- Tereny przeznaczone pod zabudowę:
 - MN - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - MW - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - ML - tereny zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej,
 - U - tereny usług,
 - UP - tereny usług publicznych,
 - UO - tereny usług oświaty
 - UR - tereny usług kultu religijnego,
 - UH - tereny usług handlu – wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2000 m²,
 - UC - teren usług centrotwórczych i zabudowy śródmiejskiej,
 - UT - tereny usług turystyki,
 - US - tereny usług sportu i rekreacji,
 - US/ZN - tereny usług sportu i rekreacji w zieleni naturalnej,
 - U/P - tereny usług i produkcji,
 - P/PO - tereny produkcji oraz produkcji energii odnawialnej - elektrowni słonecznej o mocy powyżej 500kW,
 - PO - tereny produkcji energii odnawialnej – elektrowni słonecznej o mocy powyżej 500 kW
 - RM - tereny zabudowy zagrodowej.
- Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania:
 - ZP - tereny zieleni urządzonej,
 - ZO - tereny ogrodów działkowych,
 - CC - tereny cmentarza czynnego,
 - CN - teren cmentarza nieczynnego,
 - KS - tereny obsługi komunikacji,
 - IW - tereny wodociągów,
 - IE - tereny elektroenergetyki,
 - IK - tereny kanalizacji,
 - IG - tereny gazownictwa,
 - IC - tereny ciepłownictwa,
 - KDG - tereny projektowanej drogi obwodowej klasy głównej.
- Tereny wyłączone z zabudowy
 - R - tereny rolnictwa,
 - ZL - tereny lasów,
 - ZLs - tereny dolesień,
 - ZN - tereny zieleni naturalnej,
 - kolor jasno niebieski - tereny wód powierzchniowych.

Niniejsza prognoza złożona jest z dwóch części. Pierwsza część stanowi ocenę istniejących uwarunkowań środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem podziału na jego poszczególne elementy: obecne użytkowanie terenu, warunki gruntowe, warunki glebowe, rzeźbę terenu, warunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, klimat lokalny i komfort akustyczny, ludzi, zabytki oraz krajobraz.

Opracowanie obejmuje obszar w granicach administracyjnych miasta Świdwin o powierzchni 22,38 km². Zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną Polski J. Kondrackiego, miasto Świdwin położone jest w prowincji Nizina Środkowoeuropejska i podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, w której skład wchodzi makroregion Pojezierze Zachodniopomorskie. Obszar gminy położony jest w granicy mezoregionu Wysoczyzna Łobeska.

Rzeźba terenu miasta jest zróżnicowana. W mieście Świdwin najniższy punkt znajduje się w jej południowo-zachodniej części, w dolinie Regi i wynosi ok. 78 m n.p.m. Najwyżej położony obszar

występuje w północno-wschodniej części miasta oraz wynosi ok. 120 m n.p.m. Deniwelacje terenu w kontekście gminy wynoszą do 40 m.

Na terenie miasta Świdwin przeważają gleby klas bonitacyjnych III i IV. Teren znajduje się w strefie jednolitych części wód podziemnych nr 8. Miasto nie jest położone w strefie występowania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZPW).

W granicach miasta Świdwin nie występują żadne zidentyfikowane złoża naturalne. Na terenie miasta zlokalizowane są zabytki wpisane do rejestru zabytków, a także do wojewódzkiej oraz gminnej ewidencji zabytków.

Na terenie miasta Świdwin wody powierzchniowe występują przede wszystkim w postaci rzeki Rega oraz jeziora Bukowiec. Mają one istotne znaczenie dla gospodarki miasta oraz jego walorów turystyczno-rekreacyjnych. Rega jest główną rzeką w mieście, która przecina jego granice od strony północno-zachodniej i otacza obszar centrum miasta od strony zachodniej, następnie płynie równolegle do terenów kolejowych w kierunku południowym. Jej długość na obszarze miasta wynosi ok. 5,5 km. Wody do tej rzeki spływają powierzchniowo, rowami melioracyjnymi lub siecią drobnych dopływów naturalnych, a także poprzez kanalizację deszczową. Jezioro Bukowiec jest zbiornikiem linowo-szczupakowym, położonym w południowej części miasta. Posiada wydłużony w kierunku północnym kształt. Jezioro znajduje się w zlewni rzeki Rega, a jego powierzchnia wynosi ok. 17,45 ha. Około 200 m na południowy wschód od Bukowca znajduje się jezioro Wilczkowo.

Fauna Świdwina jest niezwykle bogata i obejmuje takie gatunki jak m.in. zając szarak, jeź zachodni, czy wiewiórka. Na terenach zurbanizowanych fauna jest charakterystyczna dla terenów miejskich. Typową cechą fauny występującej na terenach silnie zurbanizowanych jest ich wzrastająca synantropizacja – wstępowanie bądź samodzielne wprowadzanie gatunków niepojawiających się wcześniej w naturalnym środowisku tych terenów, a także redukcja gatunków, które nie potrafią przystosować się do odmiennych warunków. Obiektami ochrony przyrody na terenie miasta Świdwin jest Obszar Natura 2000 Dorzecze Regi oraz cztery pomniki przyrody.

Miasto Świdwin leży w obrębie Pomorskiego Regionu Klimatycznego, na obszarze podlegającym średnim wpływom Morza Bałtyckiego (W. Okołowicz, D. Martyn). Średnie roczne temperatury oscylują w granicach 7,5°C - 7,9°C. Średnia roczna suma opadów waha się od około 600 mm do 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się od 40 do 50 dni. Na terenie Miasta Świdwin dominują wiatry wiejące z kierunków: zachodniego oraz południowo-zachodniego.

Klimat akustyczny środowiska obszaru opracowania kształtowany jest przez hałas komunikacyjny drogowy, przede wszystkim pochodzący z natężenia ruchu pochodzącego z dróg wojewódzkich oraz w mniejszym stopniu z dróg powiatowych i dróg gminnych. Do czynników mających wpływ na poziom emisji hałasu drogowego oprócz natężenia ruchu należą również: struktura strumienia pojazdów, a zwłaszcza udziału w nim transportu ciężkiego, stan techniczny pojazdów, rodzaj i stan techniczny nawierzchni, organizacja ruchu drogowego oraz charakter zabudowy (zagospodarowanie) terenów otaczających.

Druga część niniejszej prognozy odnosi się do konkretnych zapisów projektu Studium w kontekście ich zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska, jak również ich oddziaływania na poszczególne komponenty. Prognoza wykazuje, iż zapisy projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin spowodują realizację inwestycji wpływających na środowisko na analizowanym obszarze, ale w sposób nieznaczny w jego otoczeniu. Potrzeba opracowania projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin wynika z konieczności dostosowania zapisów i czytelności Studium do istniejących w chwili obecnej standardów jak i przepisów prawa.

Na obszarze Studium nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu. Przekształceniom mogą ulec jedynie tereny pod nowymi budynkami, co związane jest z ich posadowieniem i fundamentowaniem. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków i obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Z tego powodu ważnymi w tym zakresie zapisami projektu Studium są wytyczne określające maksymalne powierzchnie zabudowy i minimalne

powierzchnie biologicznie czynne. W wyniku wprowadzonych zapisów projektu Studium, warunki podłoża na przedmiotowym obszarze mogą ulec pewnym zmianom. W miejscach wprowadzenia zabudowy i lokalizacji elementów infrastruktury technicznej i dojazdów nastąpi uszczelnienie powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych. Istotną ingerencją w warunki gruntowe może być ewentualna realizacja kondygnacji podziemnych, dlatego należy rozważyć zastrzeżenie, że ich budowa nie może doprowadzać do destabilizacji stosunków wodnych lub niekorzystnego oddziaływania na stateczność gruntów.

W prognozie odniesiono się m.in. do zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, o ochronie przyrody, Prawo wodne oraz przytoczono konkretne zapisy projektu Studium, spełniające wymogi wynikające z tych i innych ustaw. Dotyczą one m.in. gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi, gospodarki odpadami, zagospodarowania ścieków, ochrony terenów zieleni. Wprowadzone ustalenia Studium określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w tym istniejących warunków wodnych. Zapisy te pozwolą, aby stan wód gruntowych nie uległ pogorszeniu w wyniku potencjalnych zanieczyszczeń mogących pochodzić z wprowadzanej zapisami Studium funkcji terenu.

Projekt Studium zakłada zwiększenie terenów zabudowy, co zawsze wiąże się z uszczelnieniem powierzchni kosztem terenów biologicznie czynnych. W konsekwencji powoduje to również ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny, a także ograniczenie możliwości migracji zwierząt i roślin. Projekt Studium obejmuje tereny wchodzące w skład obszaru chronionego, tj. Obszaru Natura 2000 Dorzecze Regi.

Realizacja ustaleń projektu Studium, biorąc pod uwagę projektowane w większości funkcje, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków klimatu akustycznego.

Wprowadzenie wszelkiego zainwestowania pozostaje nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Proponowane zmiany zawarte w omawianym dokumencie nie wpłyną na rozerwanie siedlisk, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego, niemniej jednak ich efekt będzie skumulowany. Każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie, ważnych z punktu widzenia różnorodności biologicznej. Dlatego też projekt Studium określa postępowanie w zakresie zasad ochrony środowiska przyrodniczego i jego zasobów i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej. Niemniej jednak nowe zainwestowanie wiąże się między innymi z ograniczeniem terenów biologicznie czynnych, na rzecz powierzchni uszczelnionych oraz wprowadzaniem roślin introdukowanych w prywatnych ogrodach i na terenach zieleni.

Projekt Studium może wpływać na warunki życia społeczności lokalnej. Jednocześnie zapisy projektu Studium niosą za sobą dążenie do rozwoju infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej, co przyczyni się do poprawy warunków życia mieszkańców. Zapisy Studium odnosząc się szeroko do zasad ochrony środowiska i jego zasobów oraz kształtowania ładu przestrzennego dają podstawy do rozwijania terenów inwestycyjnych przy jednoczesnej dbałości o środowisko.

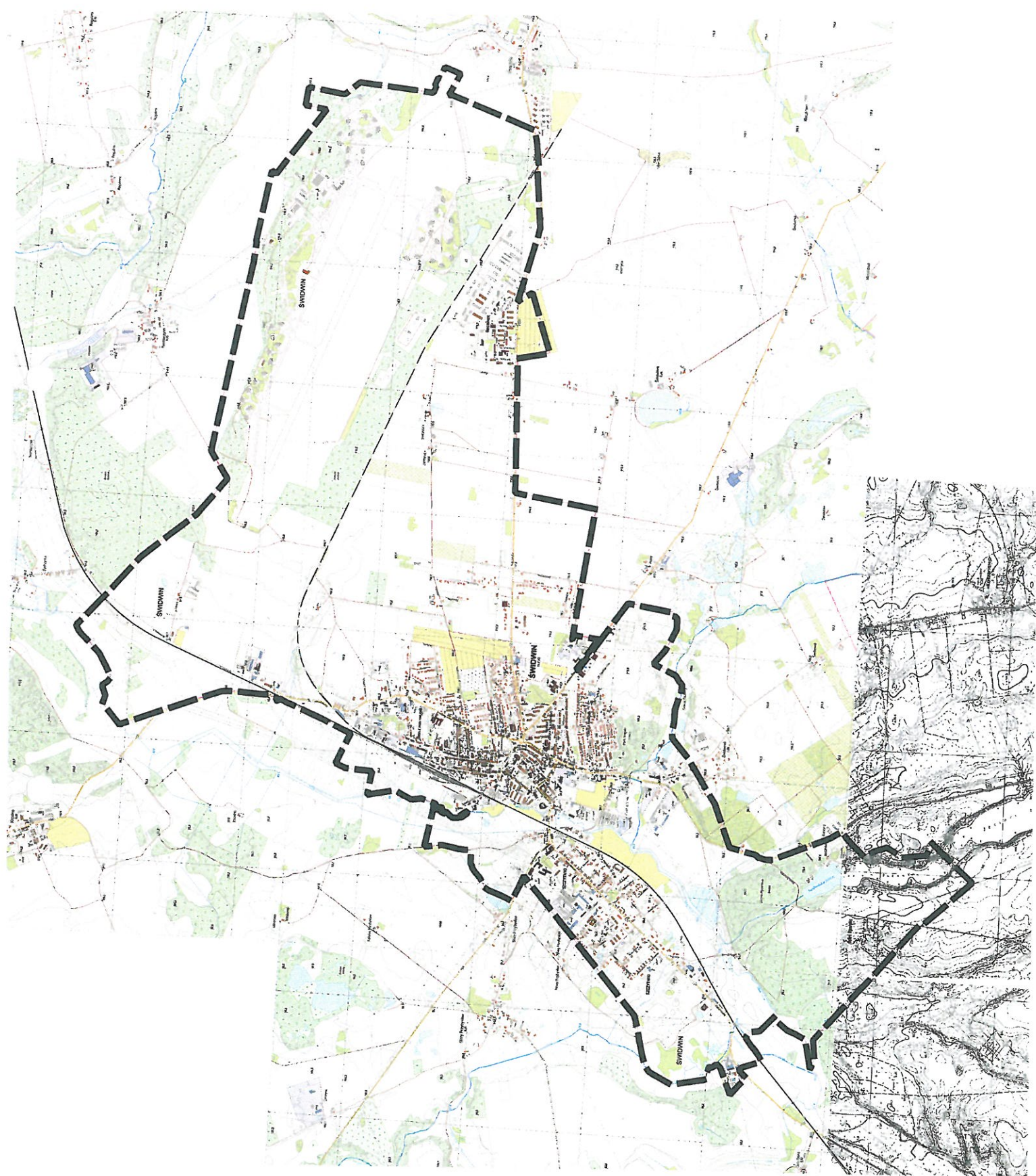
Ponadto projekt Studium także zapewnia dbałość o tereny zabytkowe, co będzie pozytywnie oddziaływać na obecnych i przyszłych mieszkańców.

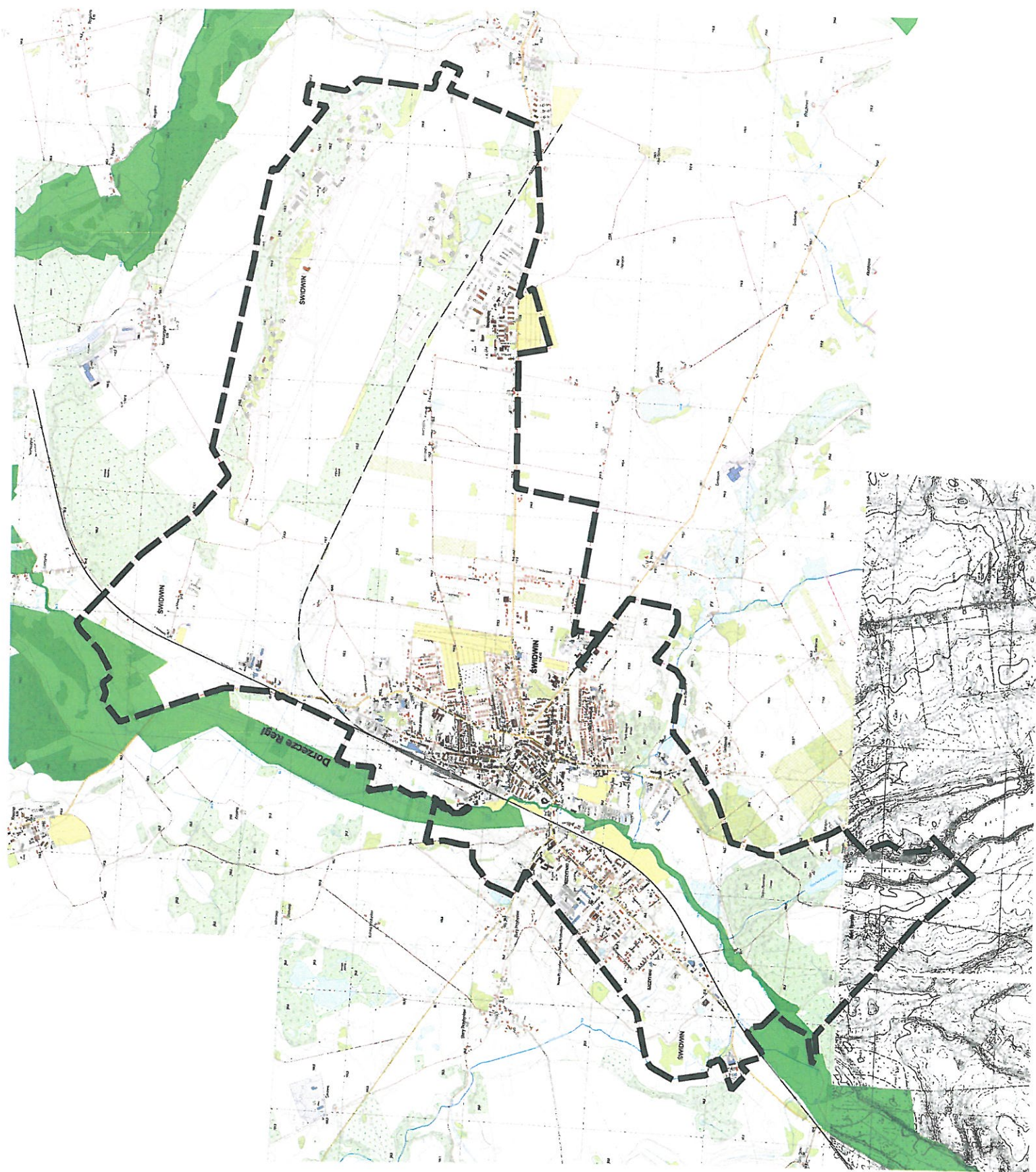
Projekt Studium nie wpłynie na znaczną zmianę krajobrazu poszczególnych terenów objętych opracowaniem. Tereny te położone są w rejonie obszarów zabudowanych, a obecne zagospodarowanie na poszczególnych obszarach nie ulegnie większym zmianom.

Zaproponowane w projekcie Studium zagospodarowanie będzie mieć wpływ na obszary z nim sąsiadujące oraz niesie za sobą pewne skutki dla środowiska przyrodniczego, choć zapisy projektu Studium dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego dążą do ograniczenia negatywnych skutków przyjętych rozwiązań. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym miasta i zaproponowane zagospodarowanie w opracowywanym projekcie można uznać za najkorzystniejsze. Jednocześnie należy zauważyć, iż jest to aktualizacja obowiązującego Studium, na potrzeby spójności ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, w stosunku do obecnie obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świdwin. Tym samym stanowi ona alternatywę dla już istniejącego dokumentu.

Zapisy Studium nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomości, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów Studium nie będzie mieć zasięgu transgranicznego.

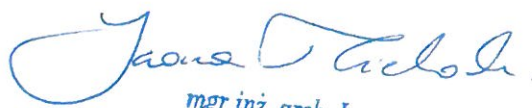
Poznań 06.05.2022 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 1 lit f. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowisk oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021 poz. 2373 ze zm.) spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust. 2 pkt 1 lit. d wyżej wymienionej ustawy, uprawniające mnie do sporządzenia prognoz oddziaływania na środowisko oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr inż. arch. Iwona Mieloch

mgr inż. arch. Iwona Mieloch

Urbanista
mgr inż. arch. Iwona Mieloch

